Hayat

No. 73 28 ŞUBAT 1958
100 KURUŞ

Yıldönümü Münasebetiyle :

İstiklâl Marşı nasıl bestelendi ? Ve Orta sahifelerde Mehmet Akif'in portresi

Belinda Lee - Orsini Skandalı

Gelecek Haftaya :

Atatürk, Lâtife Hanımla nasıl evlenmişti ?
Ve :
Atatürk'ün Lâtife Hanımla beraber hiç görülmemiş tablo halinde bir resmi

RÜYALARI GERÇEKLEŞENLER...

Dilediklerî şeylerin olduğunu rüyalarında görenler bile, «Hayırdır inşallah» diye sevinçlerini eşe dosta anlatırlar. «Ev sahibi olmak», hepimizin açık gözle gördüğümüz bir rüyadır.

İşte, şu yukarıdaki neşeli yüzler, bu rüyalarının gerçekleştiğini gören birçok talihli müşterilerimizden bazılarıdır.

Sizin de bu rüyanız, bir gün böyle gerçekleşebilir, eğer tasarruflarınızı İkramiyeli Aile Cüzdanınıza **muntazaman** yatırmayı ihmal etmezseniz...

MAYIS'ta

5

APARTMAN DAİRESİ

ve

150.000

lira para ikramiyesi

YAPI ve KREDİ BANKASI

Hayat

BELINDA LEE
(Foto : Camera Press)

HAFTALIK MECMUA
28 ŞUBAT 1958
FİATI : 100 KURUŞ
CİLT : 4, SAYI : 73

SAHİBİ :
ŞEVKET RADO

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
HİKMET FERİDUN ES

YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İBRAHİM ÇAMLI

HAZIRLIYANLAR :
SEMİRAL BİLBAŞAR
FİRUZ AŞKIN
FİKRET ARIT
AYHAN ERER
DİNÇER GÜNER

FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - Sürenkök (Ankara) _ Turizm Fotoğraf AŞ. (İzmir) Associated Press _ United Press _ Keystone _ T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz.

İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56

DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.

REKLAM İÇİN :
REKLÂM MORAN A. Ş. İstiklâl Cad. 465, Tel : 449318

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık (52 sayı) 50 T. L.
6 aylık (26 sayı) 25 T. L.
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 19 Cent'e ve İngiliz Lirası olarak 1 Shilling 9 Pence'e tekabül eden fiatle satılır. Yıllık abone fiatı — âdi posta ücreti dahil — 75 Türk Lirasıdır. Abone olmak istiyenler bu mebliğin karşılığı olan Dolar veya İngiliz Lirasını Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alabilirler.

Bu yıl kadınları giydirenler

MADAM CARVEN

Paris'in moda şöhretlerinden Carven'in müşterilerine, yanında çalışanlara ve yakınlarına sık sık tekrarladığı bir söz vardır. Madam Carven: «Çirkin bir kadın, giydirmeyi bilen anlayışlı bir terzi ile birlikte elbiselerini tasarlarsa, kolayca güzelleşir, kusurlarını gizlemeyi öğrenir» der. Şimdiye kadar müteaddit defalar memleketimize gelmiş, defileler tertiplemiş, hayranlar kazanmış bu hanım modacı diğer meslektaşlarının yanında çok farklı bir mücadelenin kahramanıdır. O bilhassa kısa boylu kadınları iyi giydirmek, güzel göstermek için çalışır, uğraşır. Şimdi kırkını geçmiş olan Carven her seyiyle Fransızdır. Paris'lidir. Dikiş ve modaya henüz bebek denilebilecek kadar küçük bir çocukken merak salmıştı. Annesi ile beraber sık sık terzi atelyelerine gider, bu karmakarışık çalışma yerlerinde etrafı karıştırır, birşeyler öğrenmeğe, güzel elbiseler giymeğe heveslenirdi. Yaşı biraz büyüdükten sonra içini «meşhur bir terzi olmak» arzusu kapladı. Zamanla talihinin ve modacılıktaki isabetli görüşlerinin yardımiyle muazzam bir atelyeye sahip oldu. Şimdi Champs Elysées'nin Rond Point isimli köşesindeki binanın içini bir arı kovanına benzetmek çok kolaydır. Bu muazzam atelyede modeller çizilir, iğneler girer çıkar, neticede her zaman rahat rahat giyilebilecek, şuursuzluktan uzak, zevkli moda kreasyonları yaratılır, Carven bu sayede Parisli sık kadınların sık sık uğradıkları ve kendisinden giyim hakkında en iyi neticeyi aldıkları bir moda beyni haline gelmiştir. Madam Carven'in yanında şimdi üç yüz mütehassıs işçi, 11 usta yaratıcı çalışır.

YVES SAINT LAURENT

Duvarları kristal avizelerle donatılmış olan salon iğne atılsa yere düşmez derecede dolu olduğu halde, bir ölü sessizliği içinde idi. Gazeteciler, Paris sosyetesinin tanınmış simaları, dünyaca meşhur moda mütehassıslarının hepsi yerlerini almışlar, defilenin başlamasını bekliyorlardı. Moda kıralı Dior'un ölümü üzerine ondan boşalan yere geçen Yves Saint Laurent kısa bir müddet içinde hazırladığı 1958 ilkbahar ve yaz koleksiyonunu teşhir ederek ilk imtihanı vermişti. Nihayet defile başladı ve iki saat içinde o güne kadar kimsenin görmediği bir anlayışla meydana getirilmiş 174 kreasyon alkışlar ve bravo sesleri arasında davetlilere gösterildi. Sıra 175 inciye geldiği zaman bir gelin elbisesi olan bu sonuncuyu üzerinde taşıyan mankenin hemen yanı başında ince usun yapıda, sofuk yüzlü, gözlüklü bir çocuk da dikkati çekti. Bu 21 yaşındaki moda dâhisi Yves Saint Laurent idi. Beraberinde iki yardımcısı Madam Fraymond ve Madam Marguerite olduğu halde ilk defa bir defilede göründüyordu. Yves, bundan 21 sene evvel Cezayir'de dünyaya gelmişti 17 yaşında iken moda ressamı olmıya heveslenmiş ve kendisindeki kabiliyeti Dior'a hissettirmişti. Dior ise dört sene evvel himayesine alıdığı bu zayıf nahif çocuğa dünyanın en meşhur moda sarayını emanet etmekte tereddüt göstermemişti. Son günlerin büyük moda hâdisesi «Trapez modası» 21 yaşında bulunan Yves Saint-Laurent'un zihninde şekil bulmuş ve dünya efkârında ümidin fevkinde alâka görmüştü.

NINA RICCI

Paris'in tanınmış moda yaratıcılarından olan Nina Ricci senelerce evvel tarih meraklısı bir Romalı dilberdi. İtalyan başkentinin sokaklarında dolaştığı zaman devrin erkekleri bu harikulâde güzel kadının üzerinden gözlerini ayırmazlar ve onunla tanışıp bir randevu koparabilmek için büyük fedakârlıkları göze aldıklarını bakışlarıyle anlatmıya çalışırlardı. Fakat güzel Nina, aşktan, yakışıklı ve zengin erkeklerden evvel modaya, tarihe ve giyimine düşkündü. Yaktinin büyük kısmını tarih kitapları okuyup, moda mecmualarını karıştırmakla geçirir, zaman zaman oturduğu yerde dalar kalırdı. Günün birinde kararını verdi. Moda desinatörlüğü yapacak, eserlerini tarihe mal olmuş moda cereyanlarından ilham alarak hazırlıyacaktı. Şimdi 55 yaşını geçmiş olan Madam Nina Ricci, bunun için de İtalya'dan ayrılarak Paris'e yerleşti. Tek başına Nina'ye ve meslekî tecrübesinin az olusuna rağmen bir de fena olmıyan kreasyonları ortaya koyuyordu. Kadim Yunan tarihi, 16 ncı Louis devrinin mutantan kıyafetleri, İtalyan operasının dekorları Nina Ricci'nin ilham kaynaklarını teşkil ediyordu. Başında bulunduğu moda evi ile 1958 in ilkbahar-yaz moda yarışına hızla girişen Madam Ricci geçkin yaşına rağmen şimdiye kadar hiç evlenmemiş ve birkaç gün evvel Paris'teki atelyesinde bir defile tertiplemiştir. Defilede dar kollu, kısa etekli ve dar bedenli tayyörler, yumuşak kavisli geçe elbiseleri dikkati çekti. Nina Ricci, Trapez modasına itibar etmemiş, koleksiyonunu siyah, deniz mavisi gibi sert renkler ve yumuşak kavislerin meydana getirdiği kreasyonlar teşkil etmişti.

JEAN DESSES

Tina Onassis, Monte Carlo'daki evinden telefonu açmış, New - York'taki ablası Eugenia Niarchos'u arıyordu. Kocası meşhur Yunan armatörü Onassis'in Noel münasebetiyle kendisine Paris'in en muazzam modaevlerinden biri, Jean Dessès'ye ait moda sarayını hediye ettiğini Eugenia'ya haber verecekti. Onassis karısının giyim hususundaki müşküllerini halletmek üzere bir milyar Fransız frangı ödiyerek Jean Dessès'nin sahibi olduğu muazzam moda sarayını Tina'ya maletmişti. 1958 ilkbahar ve yaz koleksiyonuna hâkim olan trapez modasını benimsiyen Parisli modacılardan biri olan Jean Dessès, Onassis'e-sattığı salonlarını 1937 yılında açmıştı. Moda âleminde söz sahibi olan başlıca otoriteler arasında adından bahsedilen bu adam Mısır'da İskenderiye şehrinde dünyaya gelmişti ve aslen Yunanlıydı. Dokuz yaşına geldiği zaman annesinin giyimine yardım etmek için, birgün bir elbise modeli çizdi. O yaşta bir çocuğun kalemi tucunda şekil bulan modeli çok geçmeden moda âlemine hükmedebilecek bir moda otoritesini haber veriyordu. Jean liseyi bitirdikten sonra babasının da teşviki ile siyasi ilimler tahsili yapmak üzere Paris'e gitti. Siyasi ilimler kendisi için zevkli bir meguliyet oluyordu, ama günün birinde delikanlı hanımların hoşlanabilecekleri elbise modelleri çizmeyi tercih etti. Daha sonra da bu sayede para kazanmayı denedi ve az zamanda moda desinatörü oldu. Sabırlı bir çalışmayı müteakip, Jean Dessès bir moda sarayının sahibi olarak Paris'in karışına çıkıyordu.

REİSİCUMHURUN LİBYA SEYAHATİNDEN FOTOĞRAFLAR

Türkiye Reisicumhuru Celâl Bayar, son Libya seyahatinde bu dost ve kardeş memlekette büyük bir sevgiyle karşılanmıştır. Bu sahifelerde Celâl Bayar'ın seyahatine ait intibaları, mecmuamız için çekilmiş olan özel fotoğraflarla okuyucularımıza sunuyoruz.

YOLDA — Reisicumhur Celâl Bayar, kendisini Libya'ya götüren Gemlik ve refakatindeki diğer muhrip ve denizaltıların yolda yaptığı tatbikat hakkında kumandanlardan izahat alırken.

KARŞILANIŞ — 6 şubat sabahı saat 11 de Trablus'a ayak basan Reisicumhur Celâl Bayar, rıhtımda büyük bir tezahüratla karşılanmıştır. Sağda, tarihi kale önünde yer almış olan protokola mensup zevat ve ihtiram kıtası tarafından beklenirken, yukarıda da kendisine hoş geldiniz diyen dost Libya Meliki El Sünusi ile tokalaşırken görülmektedir.

GÜNDÜZ VE GECE — Libya âdetlerine göre resmikabullerde kadınlar ve erkekler ayrı salonlarda ağırlandığından Melik, erkek misafirleri ile Kasr-Hud'da meşgul olurken Melike de başka bir salonda yüzünde peçesi ile hanımları ağırlıyordu. Yukarıda Başvekil Abdülmecid Gobar'ın verdiği resmikabul, yanda da Celâl Bayar'ın ihtiram kıtasını teftişi görülmektedir.

FOTOĞRAFLAR: MEHMET SÜRENKÖK

TEZAHÜRAT — Celâl Bayar, sokakları hınca hınç dolduran halkın alkışları arasında Trablus'a giderken Turgut Reis'in türbesini ziyaret etmiş, lâhdin üzerine anavatandan götürdüğü puşideyi ve sırma işlemeli Fatiha levhasını koymuştur.

GÖSTERİLER — Trablusgarp umumi valisinin daveti üzerine Libya Meliki ile İbnigaşir'e giden Celâl Bayar orada Arap usulü çadırda yemek yemiş ve binicilik gösterilerini seyretmiştir. Yukarıda, bedevi süvarilerinin yaptıkları gösteriden bir sahne, yanda Reşide Bayar'ın Sanat Okulunu ziyareti esnasında seramik eserleri tetkiki görülmektedir.

DÖNÜŞ — Adnan Menderes, Reisicumhuru Haydarpaşa açıklarında karşılıyorak Gemlik muhribine bindi. Yukarıda ve yandaki fotoğraflarda Reisicumhuru Başvekil ile birlikte Galata rıhtımında toplanmış binlerce İstanbulluyu selâmlarken görüyorsunuz. Refakatindeki devlet adamları ile beraber karaya çıkan Celâl Bayar, İstiklâl Marşını müteakip merasim kıtasını teftiş etmiş ve seyahatleri burada sona ermiştir.

Sohbet KÖŞESİ

BAŞKALARINI YARALIYAN KORKULAR

SAĞLIK güzel şeydir; onun için hastalanmaktan hepimiz korkarız. Bu korku yerindedir. Hasta olmamaya bakmalı. Ama bizim bir de hastalardan korkumuz vardır. Eğer hastalık bulaşıcı ise bu da yerinde bir korkudur. Fakat bu korkumuzun hastalığa yakalanmış olan zavallıların ruhunu nasıl zedelediğini biliyor muyuz?

Şimdi siz haklı olarak: «Ne yapalım öyle ise? Bulaşıcı hastalığa yakalanmış olduğunu bildiğimiz hastanın kalbi kırılmasın diye onunla temas edelim de kendimizi tehlikeye mi sokalım?» diyebilirsiniz. Bu sualc ne ben, ne başka biri, hele bilhassa hekimler «Evet!» diyemezler. Şüphesiz bulaşıcı bir hastalığa yakalanmış olanlardan yalnız kendi nefsimizi korumak için değil, ailemizi ve etrafımızdakileri, hattâ cemiyetimizi düşünerek sakınmaya mecburuz. Yalnız bunu yaparken hasta olanı da kırmamaya, mümkün olduğu kadar ona bu çekingenliğimizi, korkumuzu hissettirmemeye çalışmak aynı zamanda insani bir vazife değil midir? Hele bu korkunun aslı da yoksa o zaman çekingenliğimiz, iyileşme yolunu tutmuş hastaları bir ruh hastası haline getiriyor.

Son zamanlarda tüberküloza, yahut bu hastalığın halk arasında daha meşhur olan ismiyle vereme yakalanmış okuyucularımdan aldığım mektuplar tanıdıklarının kendilerinden uzaklaşmaları yüzünden ne derece mustarip olduklarını anlata anlata bitiremiyen satırlarla doludur. Üstelik onlar büsbütün haklıdırlar. Çünkü son devirlerin harika ilâçları veremi hakikaten tedavisi kolaylıkla mümkün bir hale getirmiştir. Hekimlerin söylediğine göre, hastalığın mikroplu devresi çok çabuk önleniyor, ondan sonraki tedavi devresinde ise hasta artık bulaştırıcı bir unsur değildir. Bu devrede kendisine iyi bakan, hekimlerin çizdiği programın dışına çıkmıyan veremliler şifa bulmaktadırlar.

Fakat veremin, ilâçlarla önlenemediği devirlerden kalma bir şöhreti vardır ki, harika ilâçlar bugün veremi mağlûbettikleri halde o şöhreti zihinlerden silememişlerdir. Vereme yakalandığını bildikleri insanlardan, o eski devirlerden kalma korku ile uzak duranlar, el uzatmıyanlar hâlâ vardır. Bu korkunun belli edilmesi hastalıklarının tehlikeli mahiyeti olmadığını hekimlerden öğrenmiş hastaları ruhlarının en derin yerinden yaralıyor. Bana yazdıkları mektuplarda: «Tedavi edilmiş bir veremlinin diğer hastalardan farkı yoktur. Halk bunu bilmiyor ve biz bu yüzden hastalığımızı bir suç imiş gibi saklamak mecburiyetinde kalıyoruz» diyorlar.

Hastalara ihtimam göstermek hepimizin insanlık vazifesidir. Onlara bekledikleri ihtimamı gösterirken ruhlarının da aslı olmıyan şüphelerimizle zedelenmememesine dikkat edersek, bilhassa verem bahsinde eski telâkkilere bağlı kalarak yersiz korkularımızla onları yaralamaktan kendimizi alıkoyabilirsek insanlık vazifemizi daha mükemmel bir şekilde yapmış olmaz mıyız?

ŞEVKET RADO

Portakal Marmeladı

Memleketimizin nefis meyvalarından, titizlikle hazırlanan **TAMEK** marmelatları, kahvaltılarınızın lezzet kaynağı olacaktır.

7 Nefis çeşit.
KAYISI . . . ŞEFTALİ . . .
AYVA . . . ÇİLEK . . . ERİK . . .
VİŞNE . . .
ve **PORTAKAL**

TAMEK
KONSERVELERİ

Konservecilikte Türk - Amerikan İşbirliğinin zaferi

15.000 ÇOCU

00001 plâkalı siyah Cadillac, bir kimsesiz çocuklar yurdu önünde durduğu zaman ümit dolu şu ses yükselir : «Vali Baba geliyor !» Bu, Mümtaz Tarhan'ın İstanbul'un 15 bin kimsesiz çocuğu arasında yarattığı itimadın bir ifadesi, şehrin sosyal hayatını kemiren çocuk meselesine getirdiği yeni ve azimli bir tutumun ilk zaferidir.

GÖZLÜKLÜ, orta yaşlı adam raftan bir dosya indirdi. Dosyanın üzerinde «Kimsesiz Çocuklar» yazısı vardı. İçinde de bir yığın evrak. Zile bastı. Kahverengi elbiseli birisi içeri girdi :

— Buyurun efendim.

— Bir saat çalışacağım, kimse rahatsız etmesin.

— Peki efendim.

Raftan dosyayı indiren adam İstanbul valisi Mümtaz Tarhan, içeriye giren de özel kalem müdürü Celâl Arza idi.

25 kasım 1957 günü valilik makamına oturan Mümtaz Tarhan'ın ele aldığı ilk konu «Kimsesiz Çocuklar» dâvası olmuştu.

O günden 15 şubat 1958 gününe kadar geçen 80 gün içinde 150 maç salonu dolaştı. Bunlardan on sekizini kapattı; diğerleri ise müsterisizlikten birer birer kepenklerini indirmeğe başladılar. Vali, bu salonlarda okul kaçağı, ev kaçağı düşünlerle çocuk yakaladı. Kötü yola yönelmek üzere olan bu çocukları öğüt verdi, evlerine, mekteplerine gönderdi. Aralarında kimsesiz çocuklar da vardı. Onları da problem veya yarı problem çocuk olmalarına göre Ağaçlı veya Mevlânekapı yurtlarına yazdırdı. Bu çocuklar Tarhan'a baba, vali baba diyorlar. Vali de onların adlarını, soyadlarını bir bir biliyor. Diyor ki :

— Onlar benim gerçi öz evlâdım değil ama, bu vatanın öz çocukları...

Vali Mümtaz Tarhan kimsesiz çocuklar mevzuunda «Hayat»a verdiği demeçte düşüncelerini şöyle açıklıyor :

— Memleket temellerinin en mühim malzemesi şüphe yok ki çocuk-

YUVAYA DÖNÜŞ — Yukarıda, Mevlânekapı Yetiştirme Yurdu'ndaki çocuklar akşam neşe içinde iş yerlerinden ve okuldan yurda dönüyorlar. Alttа, yurdun kitaplığında kitap, mecmua okuyorlar. Bir çocuk da voleybola hazırlanıyor.

KLU VALİ!...

tur. Çocuğu korumak, çocuğu eğiştirmek, onunla meşgul olmak, yalnız bir medeni vazife değil, bir inkılâp işidir de. Servetini yokeden bir müsrifin hareketi ne ise çocuğa kıymet vermiyen cemiyetin hareketi odur...

Tarhan sekzen günlük müşahedelerini ise şöyle hulâsa ediyor :

— Çocuğu eğlendirmek maskesi altında açılmış olan maç salonları küçük bir kumar yatağı halinde idi. Kumar ise birçok kötülüklerin başlangıcıdır. Hırsızlık, para için cinsi sapıkların isteklerine alet olmak... Maç salonunda yakaladığım bir çocuğun cebinde 177 lira buldum. «Bu parayı nereden aldın ?» diye sorunca boynunu büktü: «Babamın cebinden çaldım...» dedi. Çocuk avcıları maç salonlarında çocukların ceplerindeki paranın bitmesini beklerler. Çünkü onların işi para bittikten sonra başlar. Bu konuyu ana dâva edindim. İstanbul'da 15 bin kimsesiz çocuk vardır. Bunları cemiyete kazandırmak için elimden geldiği kadar çalışacağım.

Vali ve ilgililerin gelecek yıllar için hazırladıkları plânlar gerçekten ilgi çekici. Siyavuşpaşa Çiftliğinde Batıdaki örneklerine uygun bir yurt kurulacak. Ayrıca, «İstanbul Vilâyeti ve Belediyeleri Çocukları Koruma Birliği» nce, Büyükçekmece ve Kadıköy'ünde iki yeni yurt açılacak. Ancak bu, çalışmaların ilk bölümü. Kötü yola yönelmiş veya yönelmek üzere olan 15 bin çocukla ilgili. Oysa, bu yoldaki çalışmalar çocukların düşmelerine engel olacak genişlikte değil. İlgililer bu konuda da çalışmalara geçmişler. Çocukları kahve köşelerinden kurtarmak için oyun salonları açılacak, semt arsalarında futbol, basketbol sahaları yapılacak. İlk olarak 10 «Oyun salonu» açılması kararlaştırılmış. Çocuk avcıları ile, cinsi sapıklarla ilgilenilecek. Bunların, çocukları kötü yola saptırmaları önlenecek.

Bunlar «Yarın» ın düşünceleri, «Dün» ve «Bugün» ün durumu nedir ?

15 bin çocuğun İstanbul sokaklarına düşmesinin sebepleri çeşitli. Resmî istatistiklere göre, çocukların yüzde 45'i : «İstanbul'un taşı, toprağı altındır» diyerek gözlerini köylerini, kasabalarını bırakıp İstanbul'a gelmişler. Yüzde 55'i ise doğma büyüme İstanbullu. Çevre şartları bunları «Sokak Çocuğu» yapmış. Bu sonuncuları iki grupa ayırmak mümkün : Birincisi anasız, babasız veya bunlar tarafından terkedilmiş çocuklar, ikincisi ana, baba tarafından fuhşa veya dilenciliğe teşvik edilen çocuklar.

Bu çocuklar 6972 Sayılı Kanunun şumulüne giriyorlar. Bu kanun 1957 yılında yürürlüğe girmiştir. Oysa, kimsesiz çocuklar meselesi 1950 de ele alınmış. Yurdun çeşitli bölgelerinde çocuk yetiştirme yurtları açılmış. İlk yetiştirme yurdu, «Çayırhan», 1950 de Ankara'da açılmış. İstanbul'da açılan yurt sayısı 7...

Ağaçlı : Problem çocuklar, yani suç itiyadı yerleşmiş çocuklar için açılmış. Burada suç işlemiş elli dört çocuk var. Bu çocuklar yurt içinde kurulmuş iş yerlerinde çalışıyor. Üç iş kolu var : Dokumacılık, kunduracılık ve marangozluk.

Kadıköy Atatürk Yurdu : Burası kamma yurt. Kız ve erkek karışık. Burada 188 korunmağa muhtaç çocuk barınıyor. Ancak bu yurtta bakılan çocuklar «Darülleytamdan yetişmiş» damgasının vurulmaması için semt okullarında okuyor.

Küçükyalı, Yakacık Yurtları ilkokul çağındaki çocukları ayrılmış. Bu arada, üç yaşına kadar olan çocuklar Darülâceze kreşinde, 4 ilâ 8 yaşındaki çocuklar Kasımpaşa Çocuk Esirgeme Kurumu Yurdu'nda barınıyor.

Mevlânekapı Yetiştirme Yurdu'nda ise 176 çocuk korunuyor. Mevlânekapı'da yarı problem çocuklar çoğunlukta. Bunlar suç işlemiş, ancak cemiyetin iyiye yönelme baskısına boyun eğmiş, geçmişleriyle ilgilerini kesmiş çocuklar. Mevlânekapı İstanbul'da kurulan en eski yurt. Bu müessese aynı zamanda diğer yurtların arasında en mühimmi. Islah gayretlerinden en çok netice beklenen ve bunların en ileri bir görüşle tatbik edildiği yer. Burada çocuklar dış hayatla ilgileri kesilmeden ıslah ediliyorlar.

Mevlânekapı Yetiştirme Yurdu'nda hayat çok düzenlidir. Sabah yedide kalkılıyor. Kahvaltı ve banyodan sonra kısa bir dinlenme. Saat sekizde, çalışanlar şehirdeki muhtelif iş yerlerine; okuyanlar okullarına gidiyorlar. Akşam on sekizde yurda dönüş başlıyor. Gece hayatı ise şöyle : Kitaplıkta kitap okuma, oyun salonunda ping-pong, boks, voleybol, sonra yemek. Yemekten sonra gene banyo. Yurt idarecileri çocuklarla yakından ilgili. Her çocuğun bir sicil fişi var. Bu fişe öğrencinin yurda gelmeden önceki durumu ve yurt içindeki hal ve harekâtı günü gününe not ediliyor. Durum grafiği hemen her çocukta aynı iniş ve çıkışı yapıyor. Yurdu, yurttaki nizamı yadırgama müddeti, bu nizama uymaya çalışma süresi.

Yakın zamana kadar yurtta bir itiraf günü varmış. Haftanın muayyen bir gününde yapılan bu itiraf gününde çocuklar gizli kalmış kabahatlerini itiraf etmekteymişler. Bilâhara bu usulün pedagojik mahzurları görülmüş ve kaldırılmış. Mamafih, çocuklara yurda ilk girişlerinde hayat hikâyeleri anlattırılmaktan geri kalınmıyor. Bunlardan Süphi'nin hikâyesi en tipiklerinden biri:

VALİ TARHAN ÇOCUKLARI İLE — Valilik makamına oturduğu günden beri ilk konu olarak kimsesiz çocuklar dâvasını ele almış olan Mümtaz Tarhan, Küçükyalı Yurdu'ndaki bir küçüğe büyük bir şefkat ve sevgi ile makarna yediriyor.

«Altı yaşındaydım,» diyor, «Anam kötü yola düştü. Bir gün, babam işteyken eve gelen bir adamla kaçtı. Babam eve bir üvey anne getirdi. O da beni her gün dövüyordu. Dayanamıyordum artık. Bir akşam evden kaçtım. İstanbul'da ne akrabam vardı, ne bir tanıdığım. Sirkeci meydanında dolaşmağa başladım. Bir adamın hareketlerimi kontrol ettiğini gördüm. Oradan uzaklaşmak istedim. Adam yanıma yaklaştı :

«— Senin kimsen yok mu ? diye sordu.

«— Yok... dedim.

«— Yatacak yerin ?

«— O da yok.

«Adam kolumdan tuttu. Topkane' deki bir hamama götürdü. Elime bir on liralık tutuşturdu. Bu, hayatımda gördüğüm en büyük paraydı. Ancak bu paranın neden verildiğini sonradan anladım. Beni cinsel zevklerinde aracı yaptı. Hırsızlıklarında «erketecilik» yaptırdı. Genelevlerde delikterden evleri gözetliyen hacıağaların cüzdanlarını çaldım.»

12 yaşlarındaki bu çocuğu Vali bir sabahçı kahvesinde yakalamış.

Yiğit'in hikâyesi de çok enteresan. Yiğit bir mesleci dükkânını soyarken bir bekçi tarafından yakalanmış. Ağaçlı'ya gönderilmiş. Problem çocuk, yarı problem olunca, Mevlânekapı'ya verilmiş. Önce bu yurdun düzenini yadırgamış. Bazı boşluktan başkaya, başkadan düzenli bir serbestliğe geçiş. Yiğit'i yine suç işlemeğe yöneltmiş. Yanında çalıştığı adamın 200 lirasını çalmış, Adana'ya kaçmış.

Ancak, «İyi - kötü» arasında henüz yolunu bulamamış olan Yiğit, 15 gün sonra yeniden Mevlânekapı'ya dönmüş. Özür dilemiş : «Parayı öderim» demiş. Şimdi bir terlikçi dükkânı işletiyor.

Yiğit'in hikâyesi iyinin muhakkak sonunda kötüyü yendiğini ve bunun da cesa ile değil, telkinle olduğunu göstermektedir. Kimsesiz çocuklar mevsuunda güdülen prensip budur ve bunun içinde I numaralı Cadillac bir yurdun önünde durduğu zaman içinden şu ümit dolu ses yükselmektedir : «Vali Baba geliyor.»

ÖĞÜT VE İTİRAF — Yanda, Vali Mümtaz Tarhan bilârde salonunda yakalanan 2 öğrenciye nasihat ediyor. Yukarıda, yarı problem çocuklardan biri Fatih Kaymakamı'na itirafta bulunuyor.

CHURCHILL'İN UŞAĞI İDİM

Yazan :

NORMAN MCGOWAN

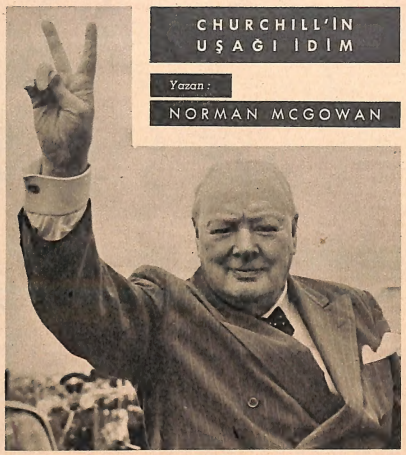

Yeri Değiştirilen Tepe Yeniden Gömülen Adam

PATRONUM, mavi kordeleli şeref nişanı sağ omuzdan sol kalçaya doğru takılmış olarak Danimarka sefaretine gitti.

Kapıdan girince memurlar onu hemen yandaki odaya aldılar.

Birkaç dakika sonra dışarı çıkınca bir de baktık, mavi kordele yerini değiştirmiş, sol omuzdan sağ kalçaya doğru takılmış !...

■

Patronum ekseri bütün gün çalışırdı. Çalışurken de hiç gürültü istemezdi. Çalışmadığı zamanlar ise gürültüyü severdi.

Birgün askeri bir geçit resmi yapılacaktı. Merasim için tahta tribünler hazırlanıyordu. Ustaların çekiç, testere sesleri bizim köşke kadar uzanıyordu. Patronum da odasında harıl harıl çalışmaktaydı. Beni yanına çağırdı.

— Norman bu gürültü nedir ? dedi.

İzah ettim.

— Git ustabaşıya söyle, gürültüyü kestirsin ! Çalışamıyorum !

Dışarı çıkıp ustabaşıyı buldum. Patronumun emrini söyledim. İşçiler çalışmayı bıraktılar.

Tribünler ne zaman yapıldı bilmem ?... Bir daha çekiç, testere sesi duyulmadı...

Bir başka gün, Kent'teki Chartwell köşkünde Patronum penceresinden bakarken, beni yanına çağırdı.

— Norman, şu karşıdaki tepeyi görüyor musun ?... dedi.

Gördüğümü söyledim.

— Bu tepe biraz sağa kaydırılsa çok daha iyi olmaz mı ?!...

Karşısında daima değişik manzara görmiye bayılırdı.

Ertesi gün birkaç buldozer makine geldi. Ağaçları kökünden deviriyor, toprakları önüne katarak süratle sürüp götürüyordu.

O gün Patronum çalışmıyor, istirahat ediyordu. Ağaç yatırılarını, makine gürültüleri o kadar hoşuna gidiyordu ki !... Pencerenin önüne geçmiş, hem çalışmaları seyrediyor, hem de purosu dudağının kenarında, gülümsüyordu.

Akşama kadar tepe dümdüz edildi. Topraklar, sağ taraftaki, onun gösterdiği yere yığıldı. Orada aynı tepe tekrar meydana getirildi !

Patronumun yegâne hoşlanmadığı gürültü ıslık gürültüsü idi. Yanında ıslık çalınmasından katiyen hoşlanmazdı. Hattâ en çok sevdiği «Koş tavşanım koş !» şarkısının bile ıslıkla söylenmesine içerlerdi. Bir de, «Yolun sonuna kadar yürü» isimli bir şarkı vardı ki ondan nefret ederdi.

Böyle hürsünlü şeyler Patronumu çok müteessir ediyordu.

Birgün büyük çiftliğinin arazisinde dolaşurken kullanılmıyan eski ve yarı yıkık binaların birinde ihtiyar bir adama rastladı. Burada ne aradığını sordu.

Adam fakir olduğunu, evi bulunmadığı için bu yıkık binada barındığını söyledi.

Patronum çok üzüldü. Ona yiyecek, giyecek verdirdi. Orada her zaman yatmasına müsaade etti. O arada âni olarak bir resmi ziyaret çıktı. İki hafta Kent'ten ayrıldık.

Döndüğümüz zaman zavallı ihtiyarın ölmüş olduğunu haber aldık. Bu haber Mister Churchill'i o kadar üzdü ki, ona iyi bir cenaze merasimi yapılmasını emretti.

Fakat adam gömülmüştü !

Bu husus kendisine bildirildi.

Patronum, o halde cesedin topraktan çıkarılıp münasip bir merasim yapıldıktan sonra tekrar gömülmesini emretti.

Hiçbir patron, uşağının nazarında iyi bir adam değildir, derler.

Benim Patronum ise benim nazarımda o kadar iyi bir adamdı ki, kendisine şövalyelik pâyesi verildiğini duyduğum zaman hayal sukutuna uğradım. O, bundan daha yüksek olan Dük'lük pâyesine lâyıktı ! Şunu katiyen dile yorum ki birgün arkadaşlarıma koltuklarım kabararak şöyle diyebileyim : «Chartwell Dükü benim pek sevgili Patronumdu !...»

SON

Hayat *in* YENİ TEFRİKALARI

Bu sayıda başlıyan «SALTANAT ve HİLÂFET NASIL LAĞVEDİLDİ ?» adlı yazı serisine ilâveten gelecek hafta yeni bir tefrika sunuyoruz :

Bir âşıklar ziyaretgâhının bekçisi anlatıyor

Bu tefrikayı takiben de 18 mart gününün yıldönümü münasebetiyle, şimdiye kadar görülmemiş tarihî fotoğraflarla İtilâf kuvvetleri başkumandanı IAN HAMILTON'un yazdığı :

ÇANAKKALE MUHAREBELERİ

Dedikodu

Prenslerle yıldızların aşk maceraları şüphe yok ki her zaman günün mevzuudur. Fakat böyle bir maceranın kahramanları Orsini kadar asil ve yakışıklı, Belinda Lee kadar da meşhur ve güzel olur, hele bu macera çifte bir intihar teşebbüsü ile nihayetlenirse, günün mevzuu olmaktan çıkar, senenin mevzuu haline gelir. Aşağıda Roma'dan Londra'ya kadar bütün Avrupa salonlarında hâlâ dedikodusu devam eden bu hâdiseyi teferruatı ile naklediyoruz.

"PRENSİN canını sıktığıma çok müteessirim. Böyle bir niyetim yoktu. Hâdiseler kendiliğinden gelişti. Güney Afrika'dan avdetimde karşılaştık, akşam yemeğini beraber yedik. Ertesi sabah bir daha hiç görüşmemeye karar verdik. Sinirlerim bozuk olduğundan uyku hapı aldım, miktarı şaşırmışım..."

Günlerdir Roma'daki evine kapanmış olan ve gazete fotoğrafçılarından bucak bucak kaçan Belinda Lee alaylı bir ifade taşıyan bu sözleri Rank Filim temsilcisi John Stafford'a söylemiştir ve bütün dünyada tepki yaratan çifte intihar» hâdisesinden beri şöhretli İngiliz yıldızının ilk resmî açıklaması budur.

Bundan bir müddet önce Belinda Lee ile yakışıklı İtalyan Prensi, Papalık Müşaviri Filippo

dusu Bitmek Bilmiyen Skandal

Orsini üç gün içinde peş peşe intihara teşebbüs ettikleri zaman hâdise bazı kimselerce «Bir bardak suda fırtına» diye vasıflandırılmış, fakat Roma ve Londra sosyetelerini allak bullak etmekten geri kalmamıştı.

Fazla miktarda uyku ilâcı alıp intihar etmek istediği zaman, acele olarak kaldırıldığı klinikte Belinda Lee'nin ziyaretine ilk koşanlardan biri de Prens Orsini olmuştu. Yakışıklı Prens, Belinda'yı bitkin bir vaziyette görünce sinir buhranları geçirmiş, klinikte zor zaptedilebilmişti. Bu asabi buhran neticesi, Belinda'nın kurtulamıyacağı düşüncesiyle Orsini de evinde bilek damarlarını jiletle keserek intihara teşebbüs ettiği sırada yıldız tıbbi müdahale ile çoktan kurtarılmış bulunuyordu. Fakat ok yaydan fırlamış, Avrupa sosyetesini çalkalandıran hâdise başta Vatikan Devleti olmak üzere bütün dünyaya çabucak yayılıvermişti.

Birbirini takibeden bu intihar hâdiselerinin ardında dramatik bir cephe gizli olduğu muhakkaktı. Halbuki Belinda Lee kaldırıldığı klinikte ölümden kurtulduktan sonra, yaptığı hareketi alaylı bir şekilde anlatıp mühimsemiyor, böylece Prens Orsini'yi daha güç bir durumda bırakmış oluyordu.

Esasen bu hâdise Belinda Lee için reklâm bakımından büyük faydalar sağlamış, buna mukabil Prens Orsini'nin şahsiyetini ve mevkiini zedelemişti.

Belinda Lee bir filim yıldızıydı. Henüz 22 yaşındaydı. Güzelliği sayesinde prodüktörlerin dikkatini çekmiş, Diana Dors gibi İngiliz filimciliğinin çok kıymetli bir şöhretini gölgede bırakmıştı. Gençliği ve şöhret hırsı Belinda'yı türlü çılgınlıklara sürükliyebilirdi. Bu intihar hâdiselerini müteakip ismi etrafında fırtına kopmasından pek tabii fayda görecekti. Halbuki Papalık Müşaviri olan ve çok eski bir sülâlenin mensubu bulunan Prens Filippo Orsini için vaziyet çok daha başkaydı.

Prens Avrupa'nın en eski ve şöhretli sülâlelerinden biri olan ve Roma İmparatorluğuna kadar dayanan Orsini ailesine mensuptu. Orsiniler Kilise'ye 5 papa, 40 kardinal vermişlerdi. Orsini ailesinden gelen son Papa Benedetto XIII idi. Asırlar boyunca II Orsini kadını Kıraliçe olmuş, 12 Orsini erkeği ise kıral ve imparator kızlarıyle evlenmişti.

Orsini ailesi gibi, eski ve şöhretli bir sülâle olan Colonna'lar asırlar boyunca Orsini'lerle her sahada rekabet etmişler, bu rekabet iki aile arasında nefrete ve düşmanlığa kadar yol açmıştı.

Nihayet 16. asırda Orsini ve Colonna aileleri arasında mevcut rekabete son vermek gayesiyle, bu iki sülâleye her sene münavebe ile Papa'nın yanında bulunmak hakkı ve şerefi tanınmış, bunun için de bir müşavirlik usulü ihdas olunmuştur.

Prens Filippo, Orsini sülâlesinin Papalık müşaviriydi, mesuliietleri ağırdı. Böyle olduğu halde bir filim yıldızı için intihara kalkışmasını, üstelik evli bulunmasını gözönünde tutan Vatikan, Prens Filippo Orsini'yi müşavirlik vazifesinden affetmeye karar vermişti. Yakışıklı Prens böylelikle yalnız kendi şahsiyetini ve mevkiini değil, asırlara dayanan sülâle ismini de zedelemiş oluyordu.

Prens Orsini ile Belinda Lee geçen yıl, artistin Cinecitta stüdyolarında «La vergine di Cheronea» isimli bir filim çevirmekte bulunduğu sırada, Via Veneto'daki lüks gece kulüplerinden birinde tanışmışlar, aralarında derhal hissî bir münasebet başgöstermişti. Bu tanışmayı takibeden günlerde Belinda Lee gazetecilere Rank Filim fotoğrafçılarından olan kocası Cornell Lucas'tan boşanacağını söylemeğe başlamıştı. Belinda kocası ile henüz yıldız namzedi olduğu sıralarda tanışıp evlenmişti, şöhrete ulaştığından beri kocasını artık beğenmiyordu.

Belinda geçen yıl Venedik Filim Festivalinde Italya'yı çok sevdiğini ve bu memlekette yerleşmek istediğini söylediği zaman İngiliz gazetecileri «Güzel Belindamızı kim baştan çıkardı ?» diye sormaya başlamışlar, beraber filim çevirdiği Massimo Girotti'nin ismi üzerinde durmuşlardı.

SÜREYYA VE ORSINI — Prens Orsini, İran Kıraliçesi Süreyya şerefine Roma'da, Vassarotti villâsında yapılan bir filim gösterisinde. Solda Belinda Lee, Orsini'ye âşık olduğu sıralarda çevirdiği «Vierge de Cheronea» filminin bir sahnesinde görülüyor.

HAKİKİ BELINDA — Belinda Londra'daki stüdyolarda figüranlık yaparken J. Arthur Rank'ın fotoğrafçısı Cornell Lucas ile evlendi ve Rank stüdyoları genç kızı meşhur etmek için muazzam bir reklâm kampanyası açtılar. Ancak Belinda meşhur olduktan sonra Italya'ya yerleşmeyi tercih etti.

Belinda o sıralarda Prens Filippo Orsini ile sık sık gece kulüplerinde görünüyordu. Prens diğer asillerden ayrı tarafı olan bir şahsiyetti. Sade ve sevimliydi. Zengin değildi, Roma'da basit döşenmiş bir apartman dairesinde oturuyor, mütevazı bir hayat sürüyordu. Son fâtihi Brezilyalı bir milyarderin dul karısı Irene Guinle idi. Bir müddet evvel Franco Bonacossa isimli bir kadınla evlenmiş, iki çocuğu olmuştu. Üç senedeu beri ayrı yaşıyorlardı.

Uzun boylu ve çok yakışıklı bir adam olan Prens, kadınlar tarafından beğenilen bir tipti. İstediği kadını kendisine âşık edebilecek kabiliyette olduğu söyleniyordu.

Netekim Belinda Lee kocasından boşanmak tasavvurundan bahsederken «Yalnız Italyan erkekleri bir kadına ne şekilde muamele edileceğini ve kadına dişiliğini hissettirmeyi biliyorlar» demişti. Prens asabi mizaçlıydı ve içkiyi çok seviyordu. Belinda'yı tanıdıktan sonra bu güzel İngiliz yıldızını kendisine bağlamıştı, hareketleriyle ümitlendirmiş olması da muhtemeldi.

Belki de Belinda Prensle evlenemiyeceğini anlayınca ümitsizliğe kapılmış, aralarında şiddetli bir münakaşa cereyan etmişti.

Tahminlere göre Prens, beraber oldukları son gece yıldızı karısından ayrılamıyacağını, beraber yaşamalarının mahzurlu olduğunu anlatmıştı. Bundan ziyadesiyle müteessir olan Belinda intihara teşebbüs ederek Prensi de aynı âkıbete sürüklemişti.

Bugün Prens Orsini, intihar hâdisesini duyar duymaz kliniğe koşan ve «Eşimi yalnız bırakmıyacağım. Bana ihtiyacı olduğunu athmin ediyorum» diyen karısının beraberinde «La Catena» isimli bir malikânede istirahate çekilmiştir ve sakin hayatını alt üst eden fırtınanın tesirinden kurtulmaya çalışmaktadır.

Zira Prens Orsini Papalık Müşavirliği vazifesinden affedilmekle, çabuk başlayıp çabuk biten bir aşk macerasından büyük bir zarar görmüştür.

SUSAN HAYWARD
«20 th Century FOX» Studyonun yıldızı diyor ki:

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım".

Mükemmel bir ten! İşte bir sinema yıldızının en kıymetli varlığı! Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler.
Bol mikdardaki, kaymak gibi köpüğü, hakikî bir güzellik mustahzarıdır ve LÜKS tuvalet sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz. LÜKS tuvalet sabununun köpüğü ile cildinizi biraz ovuşturunuz. Bundan sonra evvelâ sıcak su ile, müteakiben soğuk su ile yıkayıp yumuşak bir havlu ile hafifçe kurulayınız.
Neticede, bir sinema yıldızınınki gibi taze ve çok güzel bir ten sahib olacaksınız.

TARİHÎ BİR VESİKA

Saltanat ve Hilâfet

1924 senesi mart ayının üçüncü günü hilâfetin kaldırıldığı gündür. Aynı gün eski halife Abdülmecit Efendi ile birlikte hanedana mensup olanlar hudut dışı edilmişlerdi. Bu suretle Osmanlı tarihinin son sahifesi de kapanmış oluyordu. Biz gerek saltanatın ve gerek hilâfetin kaldırılması hâdiselerini, tarihî resimlerle birlikte bir vesika olarak neşrediyoruz. Aşağıdaki satırlarda, saltanatın ilgasına karar veren Birinci Büyük Millet Meclisi âzasından ve eski İstanbul Şehreminlerinden Operatör Emin Erkul Seyitoğlu bu vakayı anlatmaktadır. Gelecek hafta da aynı muharririn kaleminden hilâfetin kaldırılmasını okuyacaksınız.

BÜYÜK zaferden biraz sonra Gazi Mustafa Kemal Paşa Ankara'ya dönmüş, Meclis müzakereleri de birdenbire hararetlenmişti.

Günün birinde padişah Vahdettin'in bir İngiliz zırhlısına sığınarak vatan haricine kaçtığı haberi Ankara'da âdeta bir bomba gibi patladı.

Eskiden bir padişah ölür veya tahtından indirilirse yerine veliahdi geçerdi. Tarihte hiç kaçan padişah yoktu. Şimdi ne olacaktı?... Bunun üzerine ilk iş olarak Padişahın hal'ine ve Vahdettin'in vatan haini olarak ilân edilmesine karar verildi. Bunu takiben de hükümet şekli ile saltanat meselesinin müzakeresine geçildi. Çarpışan fikirler arasında Millet iradesi ile meşruti saltanat idaresi şekilleri etrafında müzakereye devam edilmek üzere Anayasa encümeni ile şeriye ve adliye encümenlerinden seçilecek bir komisyon tarafından keyfiyetin tetkik edilerek umumi heyete havalesi kararlaştırıldı.

Teşekkül eden karma komisyonun toplandığı küçük encümen odasının o günkü hali şaşılacak derecede idi. Yani pencere içleri ile kanapelerin korkulukları üzerine varıncaya kadar tırmanmış mebuslarla dolu dolu olduğundan nefes almakta bile güçlük çekiliyordu. Saatlerce süren müzakereler başlıca iki nokta üzerinde toplanarak saltanatın hilâfetten ayrılması ve millet iradesinin hâkimiyeti esasına istinadetmesi kararına varıldı. Ancak bu karara varabilmek pek de kolay olmadı. Bilhassa komisyondaki şeriye en-

BİAT MERASİMİ — Vahdettin kaçmış, Ankara hükümeti Mecit Efendi'yi sadece halife olarak kabul etmişti. Bu tarihi resim işte bu günlerde Mecit Efendi'ye biat edilirken çekilmiştir. Halifenin karşısındaki Birinci Millet Meclisi'nin en yaşlı âzası Sinop mebusu Şerif Bey'dir. Refet Paşa'nın arkasında Bursa mebusu ve bu yazının muharriri Operatör Emin Bey ve yaver Şükrü Bey «Şükrü Kanatlı» görülüyor.

NEŞREDİYORUZ

Nasıl Lağvedildi?

cümenini temsil eden Konya mebusu Yalvaçlı denmekle mâruf Ömer Vehbi Hoca «Saltanatsız hilâfet olamaz!» âvazesiyle ortalığı çınlatıyor ve diğer sarıklı arkadaşlarını tereddüde düşürerek reye iştiraklerine mâni olmak istiyordu.

Tam bu esnada müzakereleri dinlemekte olan Gazi Paşanın sesi yükselerek Vehbi Hoca'ya şu yolda cevap verdi :

— Evet Hocaefendi, saltanatsız hilâfet olamaz. Yalnız birkaç kafa koparılınca saltanatsız hilâfet de oluverecek.

Bunun üzerine işin vahametini kavrıyan Ankara mebusu Beynamlı Mustafa Hoca hemen ortaya atılarak ve Vehbi Hoca'ya hitaben :

— Niçin bu kadar ısrar eder durursun bebirader, Cihâri Yâri Güzin Efendilerimiz saltanat mı sürdüler? Onlar cemaatin ârâsiyle halifelik yapmadılar mı?

Diyince Vehbi Hoca'nın sesi kısıldığı gibi on beş üyeden müteşekkil komisyonun ön dördünün müspet reyleriyle hilâfetin saltanatsız olarak ipkası kararlaştı ve mazbatası hemen umumi heyete sevkedilerek burada dahi kahir ekseriyetle tasvip ve tasdik edildi. Sonra on beş kişiden mürekkep ve kur'a ile mentehap bir heyetin İstanbul'a gönderilip Halife Abdülmecit'e biat edilmesine karar verilerek kur'a çekilmeğe geçildi. İlk çekilen isimler arasında benim de ismim okundu ve bu suretle teşekkül eden heyet arkadaşları ile birlikte İstanbul yolunu tuttuk. Yolculuğumuz da ayrı bir macera oldu.

Ankara istasyonunda hususi surette hazırlanmış — derme çatma — trenle hareket ettik ve Karaköy'e kadar geldik. Buradan itibaren Vezirhan istasyonuna kadar olan şimendifer hattı düşman tarafından tahribedilmiş ve henüz tamir edilmemiş olduğu için, askeri kamyonlarla Bilecik'e hareket edildi.

O zamanki Karaköy-Küplü yolu hem çok ârızalı, hem de çok bozuk olduğu yetişmiyormuş gibi bir de kar fırtınası başlamaz mı? Yarı donmuş bir halde gelebildiğimiz Bileciğin Küplü köyünde biraz ısındıktan ve istirahatten sonra kamyonları terkederek yaylı arabalarla, eskiden kalma ve o güne kadar terkedilmiş bir yoldan, bin bir müşkilâtla Vezirhan'a gelebildik ve burada hazır bulduğumuz trenle İstanbul istikametine hareket ettik.

Geceyi yolda ve trende geçirerek sabahleyin Gebze'ye vardık. Burası İngiliz askerî işgalinde bulunduğundan bizi getiren trenden inerek sureti mahsusada çiçekler ve ağaç dallariyle süslenmiş ve İstanbul'dan gönderilmiş hususi trene geçtik ve derhal hareketle Haydarpaşa'ya geldik.

Bu kısım tren yolları halkla dolu ve halkın gözleri de yaşla dolu bulunuyordu. İstasyonda şehir mümessilleriyle karşılandık. İstanbul'a geçtik ve Sirkeci otellerine misafir edildik. Fakat bu tarzı kabul hoşa gitmediği için otel sektine sokulan Meşihat binasına (ki bu buluşun nasıl meydana geldiğini hâlâ zihnen halletmiş değilim, galiba heyetimizin riyasetini yapmakta olan Büyük Millet Meclisi Reis Vekillerinden Kırşehir mebusu Müfit Hoca'nın eseri telkini olacak?) nakledildik. Ertesi gün toplu bir halde Beyoğlu Belediye binasında İstanbul kumandanı Refet Paşa'ya mülâki olduktan sonra hep bir arada Topkapı sarayına geçerek Bağdat kasrında bizi bekliyen Halife Abdülmecit Efendi'nin huzuruna çıktık. Burada kısa bir müddet oturduktan ve iltifat gördükten sonra Kubbealtı veya Babıhümayuna hep birlikte gelerek burada ve açık havada kurulu tahta Mecit Efendi geçti ve oturmadı.

Bu arada kapalı duran kapının arkasından : «Padişahım mağrur olma, senden büyük Allah var» diye bağıran akağaların sesi duyuldu. Halbuki ortada ne Padişah, ne de Padişahlık vardı. Öyle tahmin ediyorum ki Mecit Efendi'yi bilâhara yanlış yola sürükliyen bu ilk harekettir.

Merasimin başladığına işaret olmak üzere heyetimizin reisi Müfit Hoca ilerledi ve Halife ile musafaha etti; onu takiben Refet P.,a ve arkasından bizler birer birer ilerliyerek tebrik makamında el sıktık. Aramızdaki arkadaşlardan bazıları el öpmek suretiyle tebrikte bulundu. Bizlerden sonra, güzide bazı zevat da tebrikte bulundu. Müteakiben heyetimizle birlikte Hırkai Saadet dairesine gidilerek Emanâti Mukaddesenin yerinde bulunup bulunmadığı kontrol ve ziyaret edildi.

Emanâtın bulunduğu mütaaddit bohçaların açılmasına yalnız Halife ile Müfit Hoca ve Refet Paşa el sürdü. Bizler kapıdan seyrettik. Bundan sonra da kimimiz ailelerimizin yanına, diğer kısım da Meşihat binasına gittik. Ertesi günü Fatih Camisi'nde kılınacak cuma namazına iştirak etmek üzere camide toplandık. Caminin hünkâr dairesinde Halifenin oğlu Ömer Faruk Efendi ve diğer şehzadelerle tanışıp hasbihallerde bulunduktan sonra başta Halife olmak üzere caminin mimbere yakın bir yerinde ortaya serilen ipek bir örtü — ki büyük bir halı kadardı — üzerinde Halife, şehzadeler ve heyetimiz âzaları bir tapuluk halinde namazı kıldık.

Namaz bittikten sonra bazı dalkavuklar tarafından Halifeye karşı nahoş hareketler belirmesi üzerine zabıta müdahalede bulunarak büyümesini önledi. Bunu takiben Halife ile Refet Paşa açık bir arabada oldukları halde Fatih'ten Dolmabahçe Sarayı'na avdet ettiler. Bizler de yerlerimize döndük. Bir, iki gün sonra Halife tarafından Dolmabahçe Sarayı'nda bir akşam yemeği ziyafeti verildi. İstabl Âmirenin saraya mahsus arabaları ile geldiğimiz Dolmabahçe Sarayı'nın salonlarında verilen mükellef ziyafetten sonra Halife ile saatlerce çok yakından müsahabelerde bulunduk ve geceyarısına yakın saraydan ayrıldık.

Bundan sonra arkadaşlar beş, on gün İstanbul'da kalmak istediler; ben ise henüz işgal altında bulunan şehirden âdeta kaçarak Ankara'ya döndüm.

Son Osmanlı padişahı Vahdettin tahta geçtiği zaman böyle saltanat sürüyordu.

Milletini ve memleketini hiç tanımıyan bu adam daima korkular içinde yaşadı.

Anadolu'dan Türk ordusunun zafer haberleri İstanbul'a geldikçe çâktı ve ezildi.

Ve nihayet günün birinde böyle, sarayın arka kapısından gizlice koşup gitti...

Yüzüne itina eden kadın DAİMA güzeldir...

Güneş, rüzgâr, toz ve hertürlü hava şartlarına maruz kalan yüzünüzde hücreler zayıflar, mesamatta mantarlaşma başlar cilt elâstikiyetini kaybeder. En son laboratuar araştırmalarında elde edilen formüle göre hazırlanan HAVILLAND KREMİ mesamata nüfuz ederek zayıf hücreleri besler ve yüzde, gayet ince koruyucu bir tabaka bırakarak havada mevcut toz ve her türlü tahrip edici tesirlerden yüzünüzü korur. HAVILLAND KREMİNİ gece ve gündüz kullanınız. Senelerin yıpratıcı tesirlerine karşı koyar size pamuk gibi yumuşak taze bir yüz hediye eder.

Sizi Saadete götüren yoldan gidiniz. Evinizde İş yerinde Seyahatte gece ve gündüz HAVILLAND KREMİ kullanınız.

Güzel Kadınlar
Zarif Kadınlar
Kibar Kadınlar

Havilland KREMİ Kullanır

RADAR REKLAM

FİLİM HİKÂYESİ

İtalya Hatıraları

OYNIYANLAR

Margaret Hopper	June Laverick
Josette	Isabelle Corey
Hilde	Ingeborg Schoener
Kont Bernardo	Vittorio De Sica
Ugo Parenti	Massimo Girotti
Gino	Antonio Cifarello
Alberto Cortini	Gabriele Ferzetti
Sergio	Alberto Sordi

Antonio Pretrangeli idaresinde çevrilmiş Renkli bir J. Arthur Rank Filmi.

1 Margaret Hopper şık spor otomobiliyle İtalya seyahatine çıkarken kendini bekliyen maceralardan habersizdi. Sınırda iki genç kısa rasladı. Josette ve Hilde otostop ile İtalya'yı gezeceklerdi. Ama, aksiliğe bakın, şimdi de arabanın benzini bitmişti! Arkadan dayanmaları lâzımdı. Fakat, öyle bir dayandılar ki, otomobil, sahibini arkada bırakarak, yokuş aşağı denize yuvarlandı.

2 Otomobilleri ellerinden gitmişti ama, İtalya'yı gezmiye karar vermişlerdi bir kere... Otostop yaparak yollarına devam edeceklerdi. Böylece Venedik'e geldiklerı zaman Kont Bernardo ile tanıştılar. Venedik yaz günlerinde, dünyanın dört bir tarafından gelmiş turistlerle dolup taşardı. Zengin kont onları evine davet etti. Fakat, Bernardo bu gösterişli evi sengin turistlere kiralıyarak hususi bir otel gibi işletiyordu. Halbuki üçü de kâfi derecede paralı değillerdi. Bir müddet ortaya atarak kısa zamanda oradan ayrılmaları daha doğru olacaktı. Konta veda ederek yollarına devam etmeyi kararlaştırdılar. Halbuki nazik Kont kendilerinden para istememiştı.

3 Birkaç gün sonra Venedik'in güneyinde bir müzeyi dolaşırlarken, Margaret, Ugo Parenti adında eski bir arkadaşına rastladı. Ugo İkinci Dünya Harbinde İngiltere'de esir iken Margaret ile tanışmıştı. Şimdi öğretmenlik yapan Ugo'nun bütün emeli muharrir olmaktı. Bu kısa buluşmadan sonra, Margaret Ugo'ya âşık olduğunu hissetmiye başlıyacaktı.

4 Sevimli Fransız dilberi Josette delişmen bir kızdı. Yolda rastladığı Sergio ile arkadaşlık etmek neşesini bir kat daha artırıyordu. Zengin teyzesi ile beraber yaşadığını söyliyen genç adam, Josette'in pek hoşuna gitmişti. Fakat bu romantik hikâye uzun sürmiyecekti. Piza şehrine gelirlerken, polisler Sergio'yu hırsızlık suçu ile tevkif ettiler. Çünkü Sergio'nun, teyzesi olarak tanıttığı zengin kadın ile hiç bir akrabalığı yoktu. Fakir Sergio, kendisini himaye eden bu kadının bazı kıymetli eşyalarını çalarak kaçmak istemişti. Bu arada esmer Hilde ise yakışıklı bir İtalyan genci ile bir gönül macerasına sürükleniyordu. Bir garajda makinistlik yapan Gino, bu esmer Alman dilberini hakikaten seviyordu. Hilde, Gino'nun ailesiyle de tanıştıktan sonra, katî olarak İtalya'ya yerleşmesi icabedeceğini anladı.

5 Bütün yollar Roma'ya giderken, Roma'ya uğramamak olmazdı. Yaz günlerinin sevimli Roma'sını adım adım dolaşırlarken Alberto adında genç bir avukat ile karşılaştılar. Josette ve Alberto kısa zamanda birbirlerine imrenmişlerdi. Josette'i beğenmiyecek erkek yoktu zaten... Fakat Alberto'nun, işine pek fazla düşkün olması, cazip kızın hoşuna gitmiyordu. Josette'in kararı katiydi. Aşkını itiraf edecekti... Nihayet yazıhanesine giderek içini döktüğü zaman endişelerinin yersiz olduğunu hissetti. Alberto, Josette'in samimiliğine hayran olmuştu.

6 Fakat Margaret, Josette ve Hilde kadar şanslı sayılmazdı. Onun macerası pek ümit verici görünmüyordu. Ugo'nun da kendisini sevdiğini zannediyordu ama, hakikat böyle değildi. Margaret'e daima hayranlık beslediğini söyliyen Ugo öğretmenlikten ayrılarak muharrirliğe başlıyacaktı. Fakat projelerini anlatırken Margaret'ten hiç bahsetmemişti. Margaret üzüntü içindeydi. Roma'yı terketmeden önce Ugo ile bu şekilde vedalaşacağını hiç tahmin etmiyordu.

7 Josette ve Hilde, Margaret'i hava alanında uğurlamıya geldikleri zaman yalnız değillerdi. Margaret tek başına İngiltere'ye dönerken, onlar İtalya'ya yerleşeceklerdi. Uçak hareket ettiği sırada, Margaret Roma'yı son bir defa daha pencereden seyrederken hıçkırıklarını tutamadı. Yan koltuktaki erkek yolcuyu farketmemişti bile... O anda gazete okumakta olan adam, yüzünü kapıyan gazeteyi indirerek mendilini uzattığı zaman, Margaret sevincinden ne yapacağını bilemedi. Ugo, sevgilisinin hislerine mukabele edemeden yapamamış, İtalya'dan ayrılarak onunla beraber, artık, İngiltere'ye yerleşmiye karar vermişti.

İKİ GRUP — Yanda, gecenin güzel hanımları birarada. Soldan sırayla Mesude Kavala, Türkân Eczacıbaşı, Refik Oner kızıyle ve Leylâ Karaköse. Yukarıda diğer bir hanımlar grupu. Oya Sözen, Güner Üsnomâl, Şahin Kandemir, Ophet Çatık, Sıdıka Dermancı, Nüket Gökova, Nezihe Dikerdem. O gece hemen bütün masalar güzel ve şık hanımların istilâsına uğramıştı âdeta.

Kızılay Balosu

Hazırlıkları uzun zaman devam eden senelik mutat Kızılay Balosu 14 şubat cuma akşamı Perapalas salonlarında Reisicumhur Bayar'ın huzuriyle yapıldı.

MEŞHURLAR — Şükran Özer Doruk ve Necmi Rıza'nın bulunduğu masada, Dr. Muhterem Gökmen, Bn. Gökmen ve Güllümhan Up görülüyor. Sağ üstte, balonun en güzel kadınlarından Peri Han gecenin alâka çekici sürprizlerinden milli oyunlar resmi geçidini seyretmeye dalmış.

ENTERESAN BİR MASA — Reisicumhur Celâl Bayar'ın oturduğu masanın civarında enteresan ve tanıdık simalara rastlanıyordu. İşte bu gruplardan biri soldan sağa doğru Celâl Uryani, Türkân Eczacıbaşı, Şükran Tanca, Halûk Eczacıbaşı, Halâs Işıl, Ayla Kurşunlu, İstanbul Valisinin kızı Gönül Tarhan, Hasan Dengiz, Zafer Dengiz, Münip Tarhan. Kızılay balosu her sene olduğu gibi neşeli ve eğlenceli bir hava içinde sabaha kadar aynı hızla devam etti.

DANSEDENLER — Her balo ve suvarede olduğu gibi o gece de en fazla sevilen yer, çeşitli dans orkestralarının zenginleştirdiği dans pisti oldu. Herkes durmadan dansediyor, iki salondaki pist hiç boş kalmıyordu. Hayat objektifi de coşan grupları takibederek yani bir günün ilk ışıklarına kadar enteresan fotoğraflar tesbit edebilmek için durmadan çalıştı.

FOTOĞRAFLAR : SUAVİ SONAR

Korkma Sönmez...

İstiklâl Marşının Millî Marş olarak kabulü nasıl oldu? Nasıl bestelendi? Bestekârı kimdir? Millî Marşımızın resmen kabulünün 37 nci yıldönümüne girdiğimiz şu sırada Hayat yukarıdaki sualleri cevaplandırmaktadır.

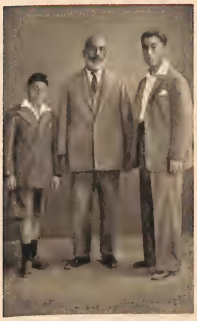

AKİF VE OĞULLARI — M. Akif iki oğlu ile. Solunda büyük oğlu Emin, sağında da küçük oğlu Tahir. Emin şimdi Karacabey'de, Tahir de İstanbul'dadır.

SÖNMEDEN yurdun üstünde tüten son ocak olarak al sancak kalmıştı. Hakka tapan bir millet hakkı olan istiklâline kavuşmak, Hakkın vadettiği günlere ermek için kükremiş bir sel gibi bendinden aşıyordu.

Maarif Vekâleti milletin bu umumi hissini bir marşta ifadelendirmek için müsabaka açtı. Yurdun dört bir tarafından 724 şair müsabakaya girdi. Maarif Vekili Hamdullah Suphi Bey'e göre ise böyle bir şiiri yalnız Mehmet Akif yazabilirdi. O da kazanana para verileceği için müsabakaya girmiyordu. Hamdullah Suphi Bey, Birinci Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili olarak bulunan Mehmet Akif'e 18 şubat 1921 de şu mektubu yazdı :

«Pek aziz ve muhterem efendim,

«İstiklâl Marşı için açılan müsabakaya iştirak buyurmamalarındaki sebebin izalesi için pek çok tedbirler vardır. Zatı üstadanelerinin matlup şiiri vücuda getirmeleri maksadın hususlü için son çare olarak kalmıştır. Asil endişenizin icabettiği ne varsa hepsini yaparız. Memleketi bu müessir telkin ve tehyiç vasıtasından mahrum bırakmamamızı rica ve bu vesile ile en derin hürmet ve muhabbetimi arz ve tekrar eylerim.»

Aradan bir ay geçmemişti ki 1 mart 1921 de Hamdullah Suphi Bey'in oğlundan Büyük Millet Meclisi'nde okunan bu ulu şiir :

Hakkıdır hür yaşamış bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır Hakka tapan milletimin istiklâl.

mısraları ile biterken koca salon, heyecanlarının son haddine varan milletvekillerinin içten tezahürleri ile inliyor, Nafia Vekili Fazıl Paşa bağırarak tekrar okunmasını rica ediyordu. Şiir tam dört defa okundu Meclisin 12 mart 1921 toplantısında da resmen kabul edildi. Milletin ruhuna tercüman olan ve Meclisin kabulü ile resmi bir mahiyet alan İstiklâl Marşı şiirini ayakta dinlemek üzere Maarif Vekili tarafından bir defa daha okunması istenildi. Büyük Meclisin bütün üyeleri ayağa kalkarak derin bir vecd ve coşkun bir heyecan içinde marşı dinledi :

Doğacaktır sana vadettiği günler Hakkın,
Kimbilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bu imanın sarsılmaz gücü kendisini göstermiş, 9 eylül 1922 de İzmir ufuklarında Hakkın vadettiği gün doğmuş, şafaklarda yüzen al sancak Kadife Kale'nin burçlarında parlamağa başlamıştı. Haber İstanbul'a ulaşınca Mehmet Akif'in şiiri ile dile gelen milletin hissi bu sefer aynı heyecan için-de Viyolonist Osman Zeki Bey'in bestesi ile musiki potasına dökülmeğe başladı. Milletin hisleri kadar vakur, o hisleri dile getiren şiir kadar asil ve ulvi bir heyecanla İstiklâl Marşı bestelendi.

1880 yılında Üsküdar'da doğmuş olan Zeki Bey, Meşrutiyetle ilk senfonik orkestrayı kurarak çok geniş bir repertuvarla dünya çapındaki eserlerin Türkiye'de tanınmasını sağlıyan adamdı. On bir yaşında saray mızıkasına yazdırılmış, Fransa'dan getirtilen ünlü viyolonist Vondra'nın elinde yetişerek solist olarak ve ayrıca bir kuartet teşkil ederek Türkiye'de keman ve oda müziği repertuvarının tanınmasını sağlamıştı. Birinci Dünya Harbi'nde orkestrası ile Orta Avrupa'da konserler verdi. Brahms, Schubert, Mendelsohn gibi bestecilerin senfonilerini çaldırdı.

İstiklâl Marşı'nı bestelediği sırada saray orkestrası şefi idi. Kendisini Ankara'ya çağırdılar. Atatürk onun İstiklâl Marşı'nı bestelediği haberini almış, dinlemek istiyordu. Zeki Bey orkestrasını alarak Ankara'ya gitti. Böylece Mehmet Akif'in şiftesi milletin en büyüğünün huzurunda Osman Zeki Bey'in bestesi ile birleşerek al sancakla beraber şafaklarda dalgalanmağa başladı.

Mehmet Akif'e İstiklâl Marşı şiirini niçin Safahat'a koymadığını sorduklarında zaman, «O benim değil, milletimindir» derdi. Cenazesi o milletin elleri üstünde kaldırıldı. Mezarına İstiklâl Marşı ile bırakıldı. Fatih'ten beri bu şehrin toprağına kendi eseri ile gömülmek pâyesine eren ilk ölü o oldu.

RADYODA — Zeki Bey Ankara'da geniş bir musiki faaliyetine girişti. Yukarıda bu faaliyet zümresinden olarak radyoda başlanan kültür müziği yayını sanatkârları ile görülüyor.

OSMAN ZEKİ BEY — Halen 78 yaşında olarak Kadıköy'de yaşıyan kıymetli sanat adammız Osman Zeki Bey, İstiklâl Marşı'nı bestelediği sıralarda.

İLK KADRO — Zeki Bey Ankara'da Musiki Muallim Mektebi'ni de kurarak okulun müdürlüğüne getirildi. Aşağıda okulun ilk öğretmen ve öğrenci kadrosu görülüyor. Zeki Bey ortadadır.

Hayat

Mehmet Âkif Ersoy

İSTİKLÂL MARŞI ŞAİRİ

1870 - 1936

İSTİKLÂL MARŞI

Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlıyacak,
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl,
Kahraman ırkıma bir gül... Ne bu şiddet, bu celâl!
Sana olmaz, dökülen kanlarımız sonra helâl.
Hakkıdır, Hakka tapan milletimin İstiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın, bana zincir vuracakmış! Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusum, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
" Medeniyet „ dediğin tek dişi kalmış canavar!

Arkadaş yurduma alçakları uğratma sakın,
Siper et gövdeni dursun bu hayâsızca akın,
Doğacaktır sana vadettiği günler Hakkın,
Kimbilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri " toprak „ diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun incitme yazıktır atanı,
Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda,
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan şüheda!
Cânı, cânânı, bütün varını alsın da Hüda,
Etmesin, tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden ilâhi şudur ancak emeli,
Değmesin mâbedimin göğsüne nâmahrem eli,
Bu ezanlar — ki şehadetleri dinin temeli —
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder — varsa — taşım,
Her cerihamdan ilâhi, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır, ruh-u mücerret gibi yerden na'şım!
O zaman yükselerek Arşa değer, belki başım!

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl,
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır, Hakka tapan milletimin İstiklâl.

Mehmet Âkif Ersoy

Herseyden Biraz

DÜNYANIN EN ŞIK ERKEKLERİ — New-York Herald Tribune gazetesi her sene yaptığı mutat anketini geçenlerde yine tekrarlamış ve 1957 yılının en şık erkeklerini aşağıdaki şekilde seçmiştir : Ali Han, Monaco Prensi Rainier, eski Mısır Kıralı Faruk, meşhur piyanist Liberace, ressam Picasso, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Birinci Sekreteri Nikita Kruşef.

TEDAVİDEN SONRA

Almanya'nın Dusseldorf şehrindeki hayvanat bahçesi sakinlerinden bir zürafa geçenlerde, amudu fıkarisinde husule gelen bir hastalık dolayısiyle X şuaları ile tedaviye tâbi tutulmuştur. Dünya üzerinde bir hayvanın X şuaları ile ilk defa tedavi edilmesi münasebetiyle bakıcılar ve doktorlar hayvanla ilgilenmişlerdir.

KAPANAN KULÜP —

Bundan 15 sene evvel Londra'da kurulmuş olan «Karılarını aldatan erkekler kulübü» geçen ocak ayı nihayetinde faaliyetini tatil etmek zorunda kalmıştır. Birkaç sene evveline kadar İngiltere'nin en kalabalık âza topluluğuna sahip olan cemiyetin kapanışı, kadınlar arasında memnuniyetle beraber hayret uyandırmıştır.

BUZDAN HEYKEL

Geçenlerde Avrupa'yı kaplıyan soğuk dalgası Şimal memleketlerinde adamakıllı kışa sebebiyet vermiş, nehir ve göllerden sonra deniz de buz ile örtülmüş, limanlarda trafik durmuştur. Resimde, — 20 de buzdan heykel haline gelmiş bir gemi görülüyor.

AVA'YI İLK ÖPEN

Skandalları açıklamaya fâsıla veren Confidential mecmuası geçenlerde, Ava Gardner'i hedef tutan bir yazı neşretmiştir. Mecmuaya göre, aslen Texaslı olan Ava 17 yaşında iken yaz tatilini geçirmek üzere San Francisco'ya amcasının yanına gönderilmiş ve burada tanıştığı iri yarı bir balıkçı Ava'yı hayatında ilk öpen erkek olmuştur. Ava meşhur olduktan sonra balıkçı kendisiyle tekrar münasebet kurmak istemişse de yıldız her seferinde belâlı adamın eline birkaç yüz dolâr sıkıştırarak başından defetmeye çalışmıştır.

KADIN TERZİLERİ

Muhtelif mesleklere mensup insanlar arasında ölüm sebeplerini ve yaşlarını inceliyen bir Fransız ilim adamı bu sahada dikkate değer neticeler elde etmiştir. Doktor Monnier' nin incelemelerinden anlaşıldığına göre kadın terziliği yaparak hayatlarını kazanan erkeklerin yüzde 85 i, genç denilebilecek yaşlarda kalb hastalıklarından ölmektedirler. Doktora göre «Erkek kadın terzileri müşterileri güzel hanımların elbise provalarını yaparken soyunmaları karşısında heyecanlanmakta ve dolayısiyle kalbleri yorulmaktadır.»

KARLARA SAPLANDI

Birleşik Amerika Hava Kuvvetlerine ait C-119 tipi bir «Flying Boxcar» uçağı geçenlerde Şikago yakınındaki O'Hara alanına inmek üzere iken motöründeki bir ârıza yüzünden düşmüş ve uçağın kuyruk kısmı havada kalıp burnu koparak gövdesi bir kar yığınına saplanmıştır.

Küçük yaramazların
günde kaç kere
çatal, bıçak, tabak,
peçete ve masa örtüsü
kirlettiklerini
hesap ettiniz mi?....

RADAR REKLAM

GÜNDE ON DEFA SUYA GİREN ELLERİNİZ İÇİN ENDİŞE ETMEYİNİZ

Bulaşık, çamaşır ve diğer ev işlerinin ellerinizi tahrib edici tesirlerine karşı PRINCESSE EL LOSYONU elleri besleyici ve koruyucu terkibi ile mesamata nüfuz ederek hücrelerin faaliyetini arttırır. Ev işlerinizden sonra sürecceğiniz birkaç damla PRINCESSE ellerinizin eski yumuşaklığını, beyazlığını bir kelime ile zerafetini iade eder.

Princesse
EL LOSYONU

Hayatın hikâyesi

KARANLIK

YAZAN: BERTHE MEDICI

ÇEVİREN: PERİHAN BOZKURT

CHRISTINE kürk mantosunun yakasını kaldırdı. Tiyatro ışıklarının aydınlattığı meydandan hızlı adımlarla uzaklaşıp dar bir sokağa saptı. Bu, eski büyük binaların sıralandığı tenha bir cadde idi. Sokak fenerleri elektrikli olmasına rağmen yine de loş ışıklarıyle buraya asırlar önceki gibi hoş ve âsude bir manzara veriyordu. Christine, bu yolu pek severdi. Oradan her geçişinde sanki peruka devrinde yaşadığını zanneder, süslü arabaların kapısındaki şık uşakları, kibar Markilerin refakat ettiği harikulâde kadınları görür gibi olurdu.

Yine böyle düşünerek giderken karanlık bir duvarı dönmek üzereydi ki birden bir kol uzandı, kuskuç gibi bir el Christine'in kolunu yakalıyarak şiddetle çekti ve boğuk, tehditkâr bir ses, mırıldandı :

— Ses çıkarayım demeyin, yoksa...

Bir ışık parladı, Christine tiyatronun çıkış kapısı civarında iki polis memurunu farketti. Fakat kordiplomatiğe tahsis edilmiş bir gala gecesi olduğu için polisler herhangi bir hâdiseyi önlemek maksadiyle vazifelendirilmişlerdi şüphesiz.

Korkudan donmuş bir halde idi. Başına gelen bu felâketi güçlükle idrak edebiliyordu. Çelik gibi kollar kendisini sımsıkı sarmıştı. Dudaklarından hayvancasına öpüldüyordu. Nefesi kesilecekti sanki. Midesi bulandı. Bu müteceviz itmek için uğraştı ama öteki öyle sıkı tutuyordu ki kıpırdıyacak hâl bile bulamadı.

Tiyatronun çıkış kapısında gördüğü iki polis mahmuzlarını şakırdata şakırdata yanlarından geçtiler. Bu gibi sahnelere alışkın olduklarından, dünyayı umursamadan, köşeye büzülüp sevişen sahte âşıkları farketmemiş görünüdüler. Onlar uzaklaşır uzaklaşmaz yabancı, kollarını gevşetti. Christine de bu fırsatla adamı şiddetle itti. Adam yine de kolunu bırakmıyordu, bir taraftan da :

— Özür dilerim, diyordu. Beni yalnıyacaklardı, bu çareye baş vurmak zorunda kaldım...

Korku ve öfkeden genç kızın nefesi kesilmişti. Öteki :

— Buradan gelinir ! diye onu hayli karanlık olan terasa sürükledi.

O zaman Christine biraz kendini toplayıp, nefes nefese :

— A ! Yok, hayır ! dedi. Derhal beni bırakın. Artık kâfi yaptığınız. Polis çağırmamı istemezsiniz tabii...

Adam :

— Hele bir deneyin, diyerek kızı yeniden şiddetle kendine doğru çekti. Benden kaçmağa kalkışmayın. Bağıracak olursanız hesabınız tamamdır. Sakin olun...

Bulundukları yer ısrızdı. Tiyatrodan çıkınca evine, daha işlek olan, öteki yoldan gidemez miydi sanki ? Ama işte her zamanki gibi romantikiliği tutmuş, yine bu âsude yolu tercih etmişti. Şimdi bu romantik düşündüğüne lânetler savuruyordu ama ne çare ! Adamın sürükleyip götürmesine boyun eğdi. Korkusuna rağmen, zihni işliyor, kaçma çareleri düşünüyordu.

Ne yazık ki hava soğuk olduğundan terasta kimsecikler yoktu. Vakit de hayli ilerlemişti; pek az bir ihtimalle belki geç kalmış birisi buradan geçebilirdi. Christine, kalbi çarparak, hâdisenin ne seyir takibedeceğini bekledi.

Korku ve telâş içindeydi. Gözlerini, bileğini pençe gibi kavrıyan adamın elinden vahşi yüzüne doğru kaldırdı. Bu yüzde onu ürperten bir şey vardı : Gözler simsiyah iki çukura benziyordu, sanki hayat yoktu bu gözlerde; solgun yüzünde yorgun ve bezgin bir ifade vardı.

Aynı boğuk sesle :

— Benim en kıymetli şeyimi çaldılar, diye konuşmağa başladı.

Christine bir şey söylemeyince, bir fısıltı halinde :

— Karımı ! dedi.

Sonra yumruğunu sıkarak :

— Alçaklar ! diye bağırdı.

Cristine kaçma fırsatı kolluyordu. Adamın bir saniyelik dalgınlığından faydalanıp bileğini pençesinden kurtarabilir ve sağdaki merdivene sıçrayabilirdi belki... Ama... işlek caddeye varabilmesi için en az yüz basamak inmesi lâzımdı ve o merdivenleri katedene kadar da bu kaatil peşinden koşup yakalardı herhalde. Hem muhakkak yanında silâhı da vardı.

Yolun sol tarafı da kaçmağa az çok elverişliydi. Mesafe kısa olduğu için Christine birkaç saniyede yolun ucuna varabilirdi. Fakat orada bir kilise vardı ve bu saatte de kimse bulunmazdı. Kurtulması için ancak bir mucize lâzımdı.

Birden adam Christine'e döndü, eliyle de genç kızın çenesinden tutup yüzüne baktı, alaycı bir sesle :

— İşte, dedi, hep aynı şey. Aynı dar alın, ceylân gözü gibi gözler, ürkek ve mâsum bakışlar ve bu mâsumluk maskesinin altında da yalan, düzen, sinsilik ve ihanetten başka bir şey yok !

Kızın kafasını öyle bir itti ki zavallı, ense kemiğinin kırıldığını sanneti. Ne yapacağını bilmiyordu.

— Silâhınızı ne yaptınız ? diye sordu.

Lâf olsun diye sormuştu bunu. Cevap bile beklemiyordu. Öteki :

— Silâhım yoktu ki, diye cevap verdi. Bir şamdanla geberttim.

— Bir şamdanla mı, diye Christine kekeledi. Fakat... fakat... bu iş Pré Caddesi'nde mi oldu ?

— Niye Pré Caddesi'nde olsun ? Siz nereden biliyorsunuz bunu ? Belki de beni ihbar etmişsinizdir.

O korkunç yüzünü yaklaştırırken genç kız mümkün olduğu kadar kendini geri çekiyordu.

— Hayır, hayır... dedi. Gazeteler yazıyordu bunu... Nasıldı ? Ha ! Evet... evet... sanı adam öldürmemişsiniz onu...

— Öldürmemiş miyim ?

— Hayır... iyice okudum... sadece kaşından yaralanmış.

Hatırladığına göre bir adam evine mutat saatinden evvel dönünce karısını âşığı ile baş başa bulur. İki adam arasında başlıyan kavga neticesi koca, âşığı yaralıyarak kaçar. Bu gibi hâdiseler pek çok olduğundan ve Christine de bunlara pek ehemmiyet vermediğinden sonunda

SOKAKTA

ne yazdığını bilmiyordu. Herhalde adamın polis tarafından arandığı yazılıydı. Adam :

— Ölmemiş ha ? diye tekrar sordu. Demek öldürmemişim. O halde işe yeniden başlamam lâzım geliyor.

Bunları söyleyip birden yerinden fırladı, Christine'i bırakıp kilise tarafına doğru koşup gitti.

Christine yerinden kalkmak istedi, ama bacaklarında derman yoktu hiç. Vücudu boş bir guvaldı sanki. Derin bir, iki nefes aldı, bu suretle biraz sakinleşir gibi oldu. Yavaş yavaş ayağa kalktı, dizleri titriyordu. Merdiven başına kadar geldi, fakat bakınca gözüne pek uzun göründüğünden meşum yola dönmek zorunda kaldı. Bir, iki adım atar atmaz, karanlık bir köşeden bir şey ok gibi fırlayıp genç kıza çarptı. Bu bir kedi yavrusundan başka bir şey değildi ama Christine öylesine korktu ki bir çığlık atarak oracığa yığılıverdi. Ayağı da burkulmuştu, acı ve korkuyla kendini kaybetti.

Gözlerini açtığı zaman bir polis karakolundaydı, bir saraya yatırmışlardı, baş ucunda da kırmızı yanaklı, güler yüzlü, sempatik bir polis memuru vardı. Ayıldığını görünce :

— Ee ! İyisiniz artık ! dedi. Ayağınız incinmiş, sizi evinize götürürüz. Ama evvelâ ayağınızı bir sarsak daha iyi olur, neyse ki burada ecza dolabımız var.

Bir sargı bezi alarak genç kızın ayağını sarmağa başladı. Christine dirsegi üzerinde doğrulmuş, onu seyrediyordu. Daha dalgınlığı pek geçmemişti. O ara gözü odanın öteki ucunda bir sıraya uzanmış, uyuyan bir adama ilişti.

— Ayy ! diye bağırdı.

Polis :

— Ne oldu, acıttım mı ? diye sordu.

Christine kekeliyerek :

— Kim bu ? dedi. Şu... orada yatan adam... kim ?

Polis dönüp baktı :

— Ha ! O mu ? dedi. Zaman zaman bizi uğraştıran bir akıl hastası o zavallı. Kriz geldiği zaman cinayet işlediğini zanneder. Netekim biraz evvel de bağıra bağıra buraya geldi, terasta bir kadını boğduğunu iddia ediyordu. Her ihtimale karşı hemen gidip baktık, dediği yerde kimsecikler yoktu. Gelirken de yolda size rastladık. Bu zavallı kendine gelene kadar burada kalır, sonra gider. Kriz geçince kuzu gibi sakin bir adamdır ama kriz anında ne yapacağı kestirilemez. Bence bu adamı, en iyisi, bir akıl hastanesine göndermeli. Seneler evvel karısı kaçmış, o zamandan beri böyle zavallı.

Polis bunları söyleyip duruyordu ama kendisini dinliyen yoktu. Christine bu ikinci heyecanın tesiriyle yine oturduğu yerde bayılmış gitmişti. Memur işi farkedince yerinden fırladı, Acele acele dışarıya soğuk su getirmeğe koşarken bir taraftan da kendi kendine :

— Allah, Allah ! diyordu. Bu Küçükhanım da amma nazikmiş !

FİLİM YILDIZI CURD JURGENS İSTANBULDA!

YENİ PARİS MODASINI VE SON SEVGİLİSİNİ TANITTI

Güzel bir gün geçirmenin neşesi içinde otele dönen Curd Jurgens etrafını saran gazetecilere : «Benim burada olduğumu nereden biliyordunuz ?» diye sordu. «Sizi beş saatten beri bekliyoruz», cevabını alınca onları odasına götürdü.

«Ve Allah Kadını Yarattı...» nın yakışıklı yıldızı Curd Jurgens şehrimizden bir rüzgâr gibi geldi geçti.

Derinlere kadar nüfuz eden ortası lâcivert, kenarı mavi gözleri, bronz tenli, sarı saçları ve 1.90 boyu ile genç kızların rüyalarına giren yıldız en son Paris modasına göre giyinmişti : Kenarı yırtmaçlı dublöden dar paçalı gri flânel bir pantolon ve madenî düğmeli lâcivert bir ceket. Pantolonun yırtmacının yanında usufk bir düğme, altında da açık beş çorapları görülüyordu. Ayağında yandan parlak tokalı siyah mokasenler vardı. Beyaz gömlek ve siyah semin üzerine koyu kahverengi yolju bir kravat takmıştı. Bütün şıklığına rağmen yıldızın gömleğinin kollarında iki düğme eksikti.

Yaptığı basın toplantısına bu kıyafetle gelen yıldıza, sorulan ilk sual son karısı Eva Bartok hakkında idi. Curd Jurgens, «Bildiğiniz gibi 13 aylık bir evlilikten sonra geçen aralık ayında boşandık» dedi.

«Niye boşandınız ?» sualine, «Maalem, yıldızlar pek geçinemezler» diye cevap verdi. «Ya çocuk, babası siz misiniz ?». «Bunu da siz bulun!» Sonra yıldız ilâve etti : «Mamafih Eva ile iyi arkadaşız. Geçen hafta Londra'da beraber yemek yedik ».

Yarım saatlik basın toplantısından sonra Curd Jurgens yerinden kalkınca, «Şimdi de ben size bir sual soracağım», dedi. «Türkiye'de yalnız kadın gazeteciler mi konuşur ? Halbuki ben Türk kadınlarını az konuşan, çekingen, sessiz mahlûklar sanmekterdim !»

Jurgens, İstanbul'a bir pazartesi akşamı geldi. Ertesi gün şehri gezdi, akşama bir basın toplantısı yaptı ve uçakla Hong-Kong'a hareket etti.

Yukarıdaki fotoğraf Curd Jurgens'in basın toplantısında bütün gazetecilerin huzurunda çekilmiştir. Aşağıdaki fotoğraf ise yalnız Hayat objektifi teshit etmiştir. Bu fotoğraf çekildiği zaman Jurgens ve yanındaki hiç ayırmadığı esmer güzeli Simone nerede idiler, ne yapıyorlardı ?

Bunların cevabını gelecek haftaki Hayat mecmuasında bulacaksınız.

Sizin için çalışıyorlar!

Günde sekiz saatten haftada altı gün çalışıyor. Fakat elbette gözü bütün gün mikroskopta değildir. O ve mesai arkadaşlarının laboratuvarımızda yapacak çok işleri vardır.

Gelen ham maddelerle yardımcı maddeleri devamlı olarak kontrol ederler. İmalâtın her safhası onların kontrolü altındadır. Gıda maddeleri için çok mühim olan bakteriyolojik bakımdan da tamamlanmış mamulü titizlikle muayene ederler. Bu laboratuvar personeli kontrol vazifelerinde hiç müsamaha tanımazlar. Esasen buna mecburdurlar, çünkü mamullerimiz SANA ve VİTA için tespit ettiğimiz standardlar yüksektir.

Fakat bu kontrol işinden başka, mamul size, yani müstehlike, sevke hazır oluncaya kadar yapılması lâzım gelen yüzlerce iş daha vardır.

Gayemiz, yüksek evsafı gıda maddesi imal etmek ve bunları çok makul fiyatlarla satmaktır. Bunda ve buna benzer yüzlerce işte, Türk ve Hollanda sermayesinden meydana gelmiş olan Unilever-İş Türk Ltd. Şti., tecrübe ve kaynaklarını işte bu şekilde halkın hizmetine arzetmektedir. Yalnız Türkiye'de değil dünyanın 57 muhtelif memleketinde Unilever bu şekilde çalışmaktadır.

Unilever - İş Türk UNIT *Sizin için çalışıyor*

Samson ile Dalila

KUTSAL KİTAPLARDAKİ AŞK HİKÂYELERİ

(Bu hikâyeler Tevrat'tan ve İncil'den çıkarılmıştır.)

YAZAN :

SAMİH NAFİZ TANSU

MİLÂTTAN çok evvel, Benî İsrailin Filistin'de hükümran olduğu o uzun yıllarda, Gazze'de kim birine uzun boylu, iri vücutlu, güçlü kuvvetli, geniş omuzlu ve güzel göğüslü SAMSON'u sorsa, alacağı cevap hep aynı olurdu. Muhatabı ona döner ve derdi ki :

— Dünyaya onun kadar kuvvetli hiç kimse gelmemiştir. O isterse mâbetlerin sütunlarını yıkar, sarayların duvarlarını sarsar, iri gövdeli ağaçları kökünden çıkarır ve vahşî görünüşlü hayvanları bacaklarından ayırır.

Bu sözler asla yalan değildir. SAMSON, Gazze'de ağır gücü, korkunç ve ezici kuvvetiyle büyük bir şöhret yapmıştır. Bu ona Tanrının bir lûtfudur ve kudreti her türlü tecrübeyi muvaffakıyetle başarmıştır.

Yalnız Gazze'de şöyle bir rivayet de mevcuttur :

SAMSON'un annesine Rabbin Melâği görünüp şöyle demiş :

— Senin çocuğun olmuyor diye üzülme, Rab YAHUVA, sana bir çocuk verecektir. Fakat onu doğuruncuya kadar asla sarap içmiyeceksin ve çocuk doğduktan sonra da onun başına ustura değdirmiyeceksin !

SAMSON'un annesi denildiği gibi hareket etmiş ve nur topu gibi güzel, gürbüz bir oğlan doğurmuştu. SAMSON'un daha çocukluğunda saçları ipek gibi yumuşak, lif gibi bol ve bukle bukle omuzlarına dökülüyordu. Gözlerindeki parlaklık büyük bir zekâya, her yıl olgunlaşan vücudu, muhteşem bir kudrete delâlet eylerdi. Nihayet delikanlılık yaşlarına geldiği zaman, bükmediği kol, eğmediği baş, sırtını yere getirmediği kimse bırakmamıştı. SAMSON, Gazze'nin kahramanı, eşsiz pehlivanı idi. Fakat onun da arzuları, ihtirasları vardı. Bütün çizgileriyle tam bir ahengin mümessili olan vücut ağacı, tomurcuklanan bu arzulariyle, aşkın ve sevginin de meyvalarını elbet bir gün verecekti. Fakat onu teshir edecek acaba kim olacaktı ?

Bir gün SAMSON, Gazze'de bir fahişe ile tanıştı. O geceyi onun yanında geçirmek istedi. Gazzeliler ise SAMSON buraya geldi diye birbirlerine haber verdiler ve onun kaldığı evi sardılar. Bütün gece pusuda yattılar ve sükûnetle sabahı beklediler. SAMSON ise düşmanlarının kendisine bir tuzak hazırladıklarını hissetti. Gece yarısı fahişeyi terkederek sokağa çıktı. Şehrin kapı kanadlarını söküp omuzladı ve HİBRUN dağının karşısındaki tepelere yollandı. Pusu kurmuş olanlar, bu manzaradan fena halde ürkerek dağıldılar.

SAMSON bir gün gene Gazze'de SURK deresinde ayaklarını suda yıkayan bir kız gördü. Bu göze hoş görünen latif bir mahlûktu. Üstünde al entari, belinde sarı kuşak, sırtında yeşil bir şal vardı. Saçları altın sarısı renginde idi ve bir şelâle gibi sırtına dökülmüştü. Kulaklarında iri halka küpeler vardı. Yüzü çok narin, kirpikleri çok uzun, iri gözleri de lâcivert menekşe renginde idi. Beyaz teni kâfuru beyazlıkta, uzun bacakları her erkeği tahrik edecek derecede mütenasipti. Arkadaşlariyle konuşuyor, gevrek kahkahaları uzakta akisler bırakıyordu. Arkadaşları onu :

— DALİLA ! diye çağırıyorlardı.

Tebessüm edip iki sıra dişleri ile gülümsediği zaman, yanaklarının çukurları ne kadar lâtifti.

SAMSON bir müddet DALİLA'yı hayran hayran seyretti, sonra ona doğru yürüdü, kızlar kaçıştılar. Fakat DALİLA yerinde kaldı. O hem cesur, hem de mağrurdu. Cesurdu, güzelliğinin, SAMSON'un kuvvetini eritip onu sırtüstü yere sereceğinden emindi. Mağrurdu, Gazze'nin bu, bütün kadınlarının hayalinde yaşattıkları adam, onu beğenmişti. SAMSON geldi, yanına oturdu, yerden koparduğu bir papatyayı verdi :

— Şayet, dedi, yaprakları çift gelirse, senin kaderin benim elimde olacaktır, al ve talihine bak !...

DALİLA bir kahkaha attı :

— Ya, dedi, tek çıkarsa ne olacak ?...

— O zaman da senin dediğin olacak !

Çiçek falını SAMSON kazandı. Genç ve güzel kızla sevişliler. Herkes onları her akşam bu dere kenarında tatlı tatlı konuşurken buldu. Onların seyri bile çok güzeldi. Fakat düşmanlar araya girdiler. Bu aşkı da, ağaç böcekleri gibi oydular, çürüttüler. Gazzeliler bir gün DALİLA'ya :

— Kız, dediler, vaktini boş geçirme, gayret et, çalış da bu adamın müthiş kuvvetinin neden doğduğunu öğren ! Şayet, bunu öğrenirsen, sana her birerimiz, bin yüz parça gümüş veririz !...

DALİLA, SAMSON'u seviyordu, fakat onda para hırsı aşktan daha üstündü. Bir gün sevgilisine sordu :

— Eğer beni seviyorsan SAMSON, dedi, senin bu müthiş kuvvetin nereden geliyor, bana söyle ?

SAMSON anasının küçüklüğünden beri ona tevdi ettiği sırrı sevgilisine nakletmekte hiç bir mahzur görmedi.

— DALİLA, dedi, hiç kimseye söylemezsen, bunun sebebini sana anlatırım.

Ve sevgilisi temin edince devam etti :

— Eğer beni kurumamış yedi taze kirişle bağlarlarsa o zaman zayıflar, alelâde bir insan gibi olurum.

DALİLA öyle yaptı ve ona dönerek :

— SAMSON, düşmanların senin üstüne geliyor ! diye haykırdı.

SAMSON ipleri bir anda kopardı.

DALİLA :

— Beni aldattın !... dedi.

SAMSON tekrar ona dönerek :

— DALİLA, şayet beni hiç bir şeye kullanılmamış yeni iplerle bağlarlarsa istedikleri gibi olurum... dedi.

DALİLA'ya düşmanlar istenilen ipleri getirdiler. SAMSON'u bu iplerle bağladı ve tekrar düşmanlarının gelmekte olduğunu haber verdi. SAMSON bu defa da ipleri kopardı ve DALİLA gene :

— Beni aldattın ! diye bağırdı.

Nihayet güzel kızın yalvarmalarına dayanamıyan SAMSON, hakiki sırrı açıkladı :

— DALİLA, dedi, benim bütün kuvvetim saçlarımdadır. Eğer benim başıma ustura üşürmeğe muvaffak olurlarsa o zaman SAMSON mahvolmuş demektir.

Paraya tamah eden güzel kız, sevgilisini eğlendirdi ve ona bol bol şarap içirdi. Bu aşk âleminde Gazze'nin pehlivanı sızdı kaldı. O zaman Filistinliler geldiler ve SAMSON'un ağır uykusundan istifade ederek anasının bile okşamaya kıyamadığı o güzelim ipek saçları kestiler.

Neden sonra uykusundan uyanan SAMSON, kalkmak, silkinmek istedi, muvaffak olamadı. Kollarının kirişi kopmuş bir saz gibi sessiz, bazularının yayı kırılmış bir ok gibi boş kaldığını anladı. Düşmanları bu halinden istifade ettiler. Onu sımsıkı bağlayıp gözüne kızgın demirle mil çektiler. Zavallı SAMSON'u kör ettiler. Ona dünyasını ebediyen zindan ettiler. Sonra da zavallıya işkence ederek dağırmen çevirttiler. Günler, haftalar, aylar böyle geçti.

Kaç defa DALİLA onu seyrederken ağladı, yaptığına pişman oldu. Fakat neye yarardı ? İhanet muvaffak olmuş, kahramanlık arkadan vurulmuştu. Ama Tanrı buna razı olmadı. Tıraş edilen saçlar yeniden çıkmağa ve her gün SAMSON kuvvetlendiğini hissetmeğe başladı.

Bir gün Gazze'de şenlikler yapıldı. Bütün halk bir zamanlar titrediği bu kuvvetli adamı kepaze etmek, onunla alay etmek hevesine kapıldı. Onu hapishanenin adamları elinden tutup ortaya getirdiler ve halk bağırmağa başladı :

— SAMSON karşımızda -oynamalısın !

Zavallı kör, istenilen şeyi zorla yapmağa mecbur edildi. Fakat ona acıyanlardan biri, SAMSON'un istediğini yaptı.

Onu iki sütunun arasına getirdi. Eliyle sütunları yoklıyan SAMSON, nihayet kuvvetini göstererek bunları kalabalığın başına yıktı. Onunla alay edenler, sütunların altında ezildi, koskoca bina çöktü. Vakaa o da bu enkazın altında son nefesini verdi, ama intikamı, Benî İsrail arasında yıllarca büyük bir ibret hikâyesi olarak anlatıldı.

Samson içtiği şarapların tesiri ile sızınca, Filistinli'ler gelerek saçlarını kestiler. Neden sonra uykusundan uyanan Samson, kalkmak, silkinmek istedi, muvaffak olamadı. Kolları kirişi kopmuş bir saz gibi sessiz, bazuları, yayı kırılmış bir ok gibi boş kalmıştı. Düşmanları bu halinden faydalanarak onu sımsıkı bağladılar.

Sana, ziyafettir!

Çocuklar, SANA sürülmüş ekmeğe bayılıyor ve onu zevkle yiyorlar!

Her sabah, esaslı bir kahvaltı ettirmek için, çok besleyici ve lezzeti güzel, bol SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek vermekle, onların bu oburluklarını teşvik ediniz

Böylece, çocuklarınızın, her hususta ve mükemmel bir surette gelişmelerine lâzım olan gıdayı vermiş olacaksınız.

Filhakika, 100 g. SANA'da insanı sıhhatli ve mukavim yapan 2000 Enternasyonal Birim A vitamini ve sağlam dişler ve kuvvetli uzuvlar temin eden 100 Enternasyonal Birim D vitamini vardır.

Daimî bir bakteriyolojik kontrol altında en iyi pastörize sütler ile imâl edilen ve vitamini çok bol olan SANA hakikî bir enerji kaynağıdır.

GRAFİKA

S-113

BİR ŞEHİR

Roman : 9

YAZAN: ERSKINE CALDWELL

ÇEVİREN: ADNAN ERİM

CLEMENTINE sıkılarak evet mânasına başını salladı. Mis Bessie'nin yüreğine bir ferahlık yayıldı. Clementine'in elini avuçlarının içine aldı. Bir taraftan okşuyor, bir taraftan da sesini tatlılaştırmıya çalışarak konuşuyordu :

— Söylesene bunları canımın içi! Bacak kadar kızlar gibi utanıp bozarıyorsun! Anlat nonoşum. Şonra ne oldu? Benim istediğim gibi oldu mu? Luther sonuna kadar devam etti mi?...

Clementine korkudan, hayır diyemedi. Sadece kaşlarını yukarı kaldırdı.

Bessie'nin yüzüne bir anda ateşler bastı.

— Neden?!... Niçin etmedi bakayım?!... Söyle!...

— Mis Bessie, ben o kadar gayret ettim...

— Ne gayreti!... Hiçbir halt etmedin! Etseydin böyle olmazdı!

— Mis Bessie...

— Sus terbiyesiz! Şimdi iki parmağımla ağzını yırtıveririm! On senedir burada önüne gelen herifi koynuna aldın da, şimdi namusluluk mu taslıyorsun!...

— Mis Bessie, durun da anlatayım!

— Neyi anlatacakmışsın! Yiyemediğin halttan mı?!...

— Biraz susun Mis Bessie! Biraz beni dinleyin ne olur!

— Yumurtla bakalım!

— Bana dedi ki... Şimdi olmaz, evlendikten sonra, dedi...

Mis Bessie, hiddetinden burnundan soluyordu. Clementine'e bir müddet hain hain baktı. Kızın üzerine atılmamak için kendini güç zaptediyordu! Dişlerini gıcırdatarak homurdandı :

— Evlendikten sonra dedi, ha!... Güleyim bari!... Evlendikten sonraymış!... Hık...

Sinirli sinirli pencereye yürüdü.

— Bu erkekler çok alık şeyler! Ellerine, anasının koynundan yeni çıkmış, tertemiz, süt gibi kız verirsin, sokak kadını muamelesi yaparlar! Sokak kadını verirsin, dünyanın en namuslu kadını zannederler!...

Clementine'e döndü. Sesini yumuşatmağa çalışarak :

— Senin kabahatin yok kızım. Beyhude yere sana çıkıştım. Bu kadarına da memnun olmalıyız. Hiç olmazsa seninle evlenmek istediğini öğrendik. Öyle değil mi?...

— Öyle ama, daha katî kararını vermedi!

— Verecek! Ben sana ne diyorsam onu dinle!... Bu adam seninle evlenecek!...

— Ama ben bu evlenme işine razı değilim Mis Bessie... Bana çok itimadediyor. Bir gün hakikati anlıyacak olursa...

— Sesini kes! Kötü kötü konuşma! Bu işi ben idare ediyorum!... Bu paspaz seninle evlenecek, anladın mı!...

Tam o sırada kapının zili acele acele çalındı. Mis Bessie heyecanla yerinden fırladı.

— İşte geldi! Çabuk üstünü başını düzelt Clementine! Çabuk!...

İri göğüslerini hoplata hoplata kapıya doğru koştu.

Clementine, saçlarını toplayıp muntazam bir topuz yapmıya uğraşırken, koridorun öbür ucundan akseden sesleri dinliyordu. Papazın heyecanlı sesi kulağına çarptı :

— Nerde o kız?!...

Mis Bessie'nin şaşkın cevabı :

— İçerde seni bekliyor. Nedir bu acayip halin?...

— Ne olacak!... Senin bunu daha iyi bilmen lâzım!

— Neler söylüyorsun kuzum!...

— Hâlâ anlamamazlığa geliyorsun! Hâlâ yutturmıya uğraşıyorsun, değil mi?...

— Neyi yutturuyorum Luther'ciğim?.

Papaz sert bir hareketle Mis Bessie'yi kenara itip odaya doğru yürüdü. Clementine'in önünde durdu. Yüzü sapsarı kesilmişti.

— Senin hakkında herşeyi öğrendim! Sen bir sokak kadınısın!... Âdi bir fahişesin!...

Bessie, telâşla papazın arkasından odaya girip yanına yaklaştı :

— Luther! Ne oldu sana bugün?! Neler söylediğini biliyor musun?!

— Neler söylediğimi sen benden daha iyi. bilirsin! Eğer kilisedeki papazlara sarmasaydım, hiçbir şeyden haberim olmıyacaktı! Bir fahişeyi bana bal gibi yutturacaktın!

Perişan bir halde tekrar Clementine'e döndü :

— Sen benim bütün istikbalimi mah-

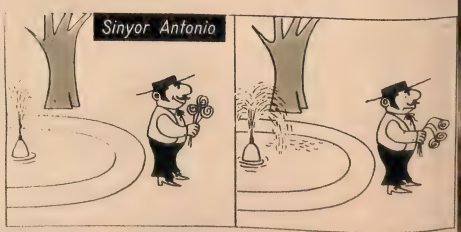

DE YEDİ KADIN

vettin ! Sana âşık oldum ! Evlenmeme de imkân yok ! Bir papaz bir fahişeyle nasıl evlenir ?... Mahvoldum ben ! Bittim !...

Mis Bessie tekrar atıldı :

— Luther ! Beni unutuyor musun ?!... Benim yaptıklarımı hiçe mi sayıyorsun... — Mahvoldum ben, mahvoldum !... Ne yapacağım şimdi ?... Aşık oldum !...

— Ben yanındayım ya Luther'ciğim ! Beni nasıl unutabilirsin ! Her hafta iki defa kiliseye gelip ibadet etmiyor muyum ! Kendimi tamamen ibadete terketmedim mi ?... Emin ol hiçbir kötülük yapmıyorum ! Sana bütün kalbimle bağlıyım ! Clementine gitse bile ben yanındayım, Luther'ciğim ! Bütün evi kiliseye bağıştamağa hazırım ! Hemen, şimdi bağışlarım istersen ! Luther, bana bak, beni dinle...

Papaz bir müddet dalgın dalgın Mis Bessie'nin yüzüne baktı. Kan beynine fırlamış, alnındaki damarlar oklava gibi kabarmıştı.

— Dinle beni Luther'ciğim ! Herşeyim senin için feda olsun ! Karnın da acıkmıştır. Senin için kocaman bir tavuk daha hazırladım ! Hem de ne tavuk !... Eşine emsaline raslanmaz !

Clementine'e döndü :

— Az kaldı beni sevgili papazımdan ediyordun. Terbiyesiz ! Yüzündeki karayla ne haltedersen et bundan sonra ! Çabuk valizini hazırla ! Aç telefonu şu taksi şoförüne ! Hemen gelip seni buradan alsın ! Bir daha da bu eve adımını atma ! Anladın mı ? Adımını atma !...

Papazın koluna girdi :

— Haydi, yürü mutfağa benim sevgili Luther'ciğim !... Tavuğun mis gibi kokuları buralara kadar geliyor... Duyuyorsun, değil mi? Yürü yavrucuğum...

DÖRDÜNCÜ KADIN:

LOUELLEN

Bugün Louellen, on sekizinci doğum yıldönümünü kutluyordu.

Lâkin üzgündü. Çünkü yalnızdı. Hiçbir erkek arkadaşı yoktu. Halbuki onun yaşındaki diğer kızlar hergün erkek arkadaşlariyle gezip tozuyorlar, çaylara, danslara gidiyorlardı. Louellen bir defacık olsun, çaya gidip dansetmemişti.

On sekiz yaşına gelip koskoca bir kız olduğu halde, hiçbir delikanlı onu öpmemişti ! Bu hal, o kadar tuhafına gidiyordu ki, kendisini ne erkek, ne dişi, acayip bir mahlûk zannediyordu !...

O akşam kendisinin dünyanın en bahtsız insanı olduğuna karar vererek yatağına yüzüstü kapandı. Yastığına iki eliyle sarılıp hüngür hüngür ağlamıya başladı.

Biraz sonra, annesi Emma Morse, eve geldi. Civardaki bir hastanede hastabakıcılık ediyordu. Kızının, ağladığını görünce şefkatle saçlarını okşadı, öpüp kokladı.

— Neden ağlıyorsun benim güzel kızım, birşeye mi üzüldün ?... dedi.

Louellen hıçkıra hıçkıra cevap verdi:

— Söyleyemem anneciğim ! Söyleyemem !...

— Niçin söyleyemezsin Louellen ?... Sen her zaman her derdini anneciğine söylerdin. Şimdi neden söylemiyorsun ?

— Utanıyorum anneciğim ! Söyleyemiyorum !...

— Ama ağlama artık böyle. Koskoca kıza ağlamak yakışır mı ?... Haydi bakayım, kalk yataktan... Kalk da içeri gel. Karşı karşıya oturup konuşalım...

Louellen, gözlerini oğuşturarak yataktan doğruldu.

— Anneciğim, benim canım sıkılıyor. Böyle tek başıma kalmaktansa ölsem daha iyi ! Değişiklik istiyorum artık !

— Ne gibi değişiklik kızım ?

— Sevmek istiyorum anne ! Birisinin beni sevmesini istiyorum ! Artık on sekiz yaşına geldim. Istiyorum ki, birisi beni sevsin, öpsün ve benimle evlensin !...

Emma Morse, kızının saçlarını tekrar şefkatle okşadı.

— Louellen, bana doğruyu söyle kızım. Yoksa bir erkekle arkadaşlık mi ediyorsun ?...

— Ne münasebet ! Keşke etsem !

— Böyle konuşman ne kadar ayıp, biliyor musun ! Daha on sekiz yaşına yeni bastın. Çocuk sayılırsın.

— Hiç de çocuk sayılmam ! Ben artık evlenmek istiyorum. Duramıyacağım !...

— Evlenmene daha vakit var kızım. Ben evlendiğim zaman yirmi iki yaşındaydım !

— Ne yapayım ?... Onun bana hiç bir faydası yok. Ben şimdiden evlenmek istiyorum ! Şimdiye kadar beni bir erkek öpmedi bile ! Koluma girmedi ! Dansa götürmedi !... Hayat mı bu !...

■

Louellen'in babası çok seneler evvel, bir kaza neticesinde ölmüş, Louellen annesiyle yalnız kalmıştı.

Başka kardeşi de yoktu. Annesi ikinci bir kocaya varmamıştı. Ufacık bir evde iki kişi kukumav gibi oturuyorlardı.

Louellen, on beş yaşına basınca lisseye geçmişti. Lisede dört sene, erkeklerle karışık olarak okumuşlardı. Kız - erkek hep beraber koşup oynuyorlar, derslerine çalışıyorlardı.

İlk seneler çok saftı. Genç kızlık hisleri daha kendini göstermemişti. Erkek arkadaşları gibi pantolon giyiyor, saçlarını da enseden kısa kesiyordu. Erkekten farkı kalmıyordu.

Lâkin dördüncü seneye doğru kendiniyle bir yere gitmiyordu. Çünkü onu kimse davet etmiyordu !...

Neden etmiyordu ? Çıldıracaktı ! Bir koç sene evvel koşmaca, saklambaç oynadığı çocuklar, şimdi onu görünce başlarını çeviriyorlardı. Öbür kızlara karşı öyle değillerdi ama ! Louellen sinirinden kendi kendini yiyordu.

Birgün, onuruna yedirip eğlantılardan birine takılmıya karar verdi.

Okuldan çıkmış, eve gelirken karşıki kaldırımdan Mike Bond'un yürüdüğünü gördü. Seslendi. Mike mukabele etti. Fakat yanına gelmedi. Durmadı da. Hızlı hızlı yürümekte devam etti. Louellen'in tepesi attı. Koşarak karşıki kaldırıma geçti. Delikanlının yanına yaklaştı. Mike da epey yakışıklı olmuştu hani ya ! Uzun boylu, kıvırcık saçlı, atletik bir gençti.

— Nereye Mike ?... dedi.

— Eve... Birşey mi var ?...

— Yooo... Beraber yürüyelim diye geldim...

Böyle söylerken de tatlı tatlı gülümsiyerek Mike'ın yüzüne baktı. Fakat o, başını öbür tarafa çevirmişti.

Birkaç adım yürüdüler. Louellen elini Mike'ın kolunun üzerine koydu.

(Devamı gelecek sayıda)

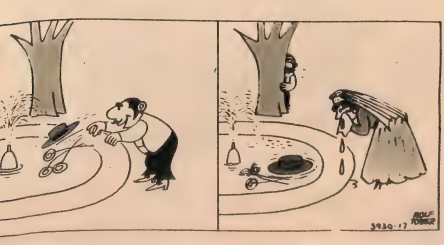

Mevsimin ilk modellerini

Hayat *bu sayısında, okuyucularına ilkbaharın en yeni pardesü ve tayyör modellerini, dünyanın en meşhur moda evlerinin koleksiyonlarından bir seçme yaparak, 4 sahife halinde vermektedir. Bu modellerin 25 şubat tarihinden önce dünya gazetelerinde neşri yasaktı. Hayat, yakınşarkta ilk defa olarak mevsimin büyük moda sırrını ifşa etmektedir. Önümüzdeki sayılarda, yaptığımız hususi anlaşmalar gereğince her moda evinin koleksiyonlarını, elimize geçtikçe ayrı ayrı takdim edeceğiz*

CHANEL — İnce yünlüden rahat ve zarif bir tayyör. Etek dört dikişli ve oldukça dardır. Takma kollu ceket bebe yaka ile fantezileştirilmiştir. Omuzlar üzerinden başlayıp aşağıya kadar inen dikişlerle, göğüs ve bel hizasına konan üzeri düğmeli ceplerler modele hem hayli değişiklik, hem de şıklık vermektedir.

CARDIN VE DESSES — Yanda Cardin'in açık bej rengi yünlü kumaştan hazırladığı truvakar ceketli tayyör. Etek kısa ve dardır. Ceket, iri düğmeleri ve uzun cepleriyle dikkati çekiyor. Yukarıda Desses'nin buna tezat teşkil eden kısa ceketi görülüyor. Hususiyeti ceplerin göğüs yanlarında ve kalça üzerinde olmasıdır.

neşrediyoruz

MAGGY ROUFF — Siyah - beyaz kareli desene sahip yünlüden bir tayyör. Bu modelin bütün hususiyeti, ilk bakışta dikkati çeken geniş beyaz kolalı yakada belirmektedir.

LANVIN CASTILLO — Koyu sarı renkte kumaştan yapılmış bu tayyörün gerek eteği, gerek ceketi gayet kısa ve düzdür. Ceketin ters giyilmiş gibi görünmesi modelin en önemli hususiyetini teşkil etmektedir.

DIOR — Yukarıdaki model Dior ▲ moda müessesesinin en son yarattığı trapez modasının tipik bir örneğidir. Etek aşağıya doğru hafifçe bollaşırken uçlarda kavisler teşkil etmektedir.

CHANEL — Dümdüz eteği olan bu tayyörün bütün güzelliği ceketindedir. Omuzlardan başlayıp göğüslerin üzerinden geçen düğmeli parçalar modeli bir hayli şıklaştırmaktadır. ▼

GUY LAROCHE — Siyah - beyaz iri kareli desenli olan yünlüden bir tayyör. Yaka kruvaze, kollar takmadır. İki yandaki düz cepler ve 4 düğme belirli bir detay olarak görülüyor.

DESSES — Ruh itibariyle değişik bir tayyör. Hususiyeti; ceketin göğüs altlarından başlayıp ön tarafta birleşen çapraz parçalar. Bu kısımda aynı enlilikte, iki ucu püsküllü parça, modele değişik bir hava veriyor.

GRIFFE — Döpiyes hissini veren zarif bir tayyör. Kollar japone, kol ağızları kimono biçimi gayet geniştir. Yakanın ve ceplerin kenarlarına bir buçuk santim enliliğinde makine çekilmiştir. Göğüslerin üzerinden inen dikişler kumaşı vücuda oturtmak için değil, sadece modelin güzel görünmesini temin etmek için kullanılmıştır.

ROGER VIVIER — Âdeta kürk hissini veren tüylü kumaştan yapılmış bir manto Yakanın içine telâ koymak suretiyle dik durması temin edilmiştir. Kollar reglan hissini vermekte, göğüs üzerinden gelen kup da mantonun ön kısmına bolluk vermektedir. Kollar truvakar ve mümkün olduğu kadar geniş kapaklı yapılmıştır.

GRIFFE — Sade ve o nispette zarif olan bu tayyörü bahar aylarında rahatça giyebileceksiniz. Yakası enseye oturmamış klâsik erkek biçimidir. Truvakar biçilmiş kolların ağızları da bir hayli geniştir. Dört düğmeli ceketin önü kapalı olduğundan modeli bluz giymeden kullanmak da mümkündür. İki taraflı dikişlerden gelen yekpare kemer, ön tarafta düğümlenerek ayrı bir güzellik meydana getirmektedir.

HERMAN NIESE — Siyah - beyaz deseni olan bu düz pardesünün önümüzdeki günlerde mübrem bir ihtiyaç olarak aranacağı aşikârdır. Eline biraz iğne yakıştırabilen hanımların bu pardesüyü kendi başlarına dikmeleri de mümkündür. Yaka açık ve spor, kollar takmadır. Beden düz iplik olarak biçilmiştir. Siyah eldiveni, şapkası ve beyaz oyakkabısiyle bu model sade ve şık bir kıyafet teşkil etmektedir.

MADELEINE DE RAUCH — Çok açık leylâk rengi yünlü kumaştan bir pardesü. Omuzların biraz aşağısından takılmış olan vatkasız üstten dikişli kolları vardır. Ön ve arka düz iplik kesilmiştir.

DESSES — Bu sene son derece rağbet gören bir rop-manto. Bel oturmamış, kollar takma ve truvakardır. Aynı renkte fötr şapka ve beyaz ayakkabılarla bir hayli şık durmaktadır.

GRIFFE — Sarı yünlü kumaştan önü düz, arkası kloş bir pardesü. Yaka klâsik biçimde ve etrafı dikişlidir. Yan dikişlerden yepkare olarak gelen kuşak arkada anler teşkil etmektedir.

İKİ SİGORTA
POLİÇESİ
İKİZLER GİBİ
BENZEŞİR

★

İMZADA
GÜVENDİĞİNİZ
SİGORTACIYI
ARAYINIZ

DOĞAN
SİGORTA

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Arda +

Bu erkek ismi Türkçede ardıl, yani halef anlamına gelir. Aynı zamanda Edirne civarında Meriç nehrine karışan Trakyanın iki yüz kilometre uzunluklu bir ırmağının da adıdır. Adaşlar arasında 1935 te vefat eden tanınmış siyaset adamlarımızdan, İttihat ve Terakki Cemiyetinin umumî kâtipliğinde, dahiliye nazırlığında, valilikte, hukuk fakültesi müderrisliğinde bulunmuş olan Hacı Adil Arda da bulunmaktadır.

Aksit +

Erkek ismi olarak kullanılan bu kelime Türkçedir. Eski metinlerde Ihşıt olarak da raslanır. Mehmet Ebubekir Akşit, Mısır ve Suriyede Akşitoğulları Devletinin kurucusudur. Babası Şamda vali olan Tonguç adlı bir Türk beyi idi.

Tevfik +

Arapçada muvaffak etme, uyrun düşürme karşılığında bir kelimedir. Özel erkek isimlerindendir. Adaşlar arasında Abdülhamit II. zamanında hürriyet ve vatan fikirlerine kurban olmuş bulunan değerli yazarlarımızdan Tevfik Nevzat, Edebiyatı Cedide devrinin şiir üstadı Tevfik Fikret merhum, son Osmanlı Sadrazamı, Büyükelçi ve tanınmış devlet adamlarımızdan Ahmet Tevfik Paşa merhum, tarihe ait eserleriyle tanınmış değerli askerlerimizden Mehmet Tevfik Paşa, Avrupada ilk yetişen ressamlarımızdan Tevfik Paşa, ney çalmaktaki mahareti kadar şiirleriyle de tanınmış merhum Neyzen Tevfik de bulunmaktadır.

Asiye +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime Mukaddes din kitaplarından dilimize intikal etmiştir. İsmi ilk taşıyan kadın olarak Firavunun sevgesi Asiyeyi biliyoruz ki, Hazreti Musayı Nilde bulmuş ve onu saraya alarak büyütmüş, nihayet Musanın iâa ettiği hak dinine girdiği için kocası tarafından öldürtülmüştür.

Hacer +

Arapçada taş anlamına gelen bir kelimedir. İsmi ilk kullanan Hazreti İbrahimin ikinci karısı ve İsmail Peygamberin annesi Hacerdir. Küçük çocuğu ile göçmen olarak giderken susuz kaldığı ve Zemzemin o sırada ortaya çıktığı rivayet edilir.

Asuman +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime Farsçada sema, sök anlamına gelmektedir. Cahip Dede kelimeyi şu mısrainda kullanır :

«Bir şulesi var ki şem'i cânın,
Fânûsuna sığmaz âsûmanın...»

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından sorulmuştur.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

(28 ŞUBATTAN 6 MARTA KADAR:) Önüntüzdeki Bir hafta müddetle muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Karşılaştığınız zorluklar hiç bir zaman mânevî hayatınızı zedelememelidir. Hissi meseleler bir çok zamanlar birinci plânda mütalâa edilebilir. Mesleğinizi ihmal etmeyiniz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Sıhhatiniz normal gidiyorsa da kontrol etmeyi unutmayınız. Beklediğiniz şey olabilir. Bir arkadaşınız mânevi bakımdan sizden yardım bekliyor. Kendisine önem vermelisiniz.

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Müteredditt bulunmak bazı meselelerin hallinde lüzumsuz geç kalmalar doğurabilir. Hemen teşebbüse geçmelisiniz. Kendiniz için lüzumlu olan şeyleri yapmanız lâzım geliyor.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Bugünlerde hayatınızdan memnun görünmeniz birçok bakımdan yüz güldürücü. Mesleki durumunuz hayli iyi gidiyor. Haftanın sonunda hoşunuza gidecek bir hâdise olabilir.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Sunilikten daima çekinmelisiniz. Sizi olduğunuz gibi tanıyan arkadaşlarınızı sukutu hayale uğratabilirsiniz. Sıhhatiniz normal. Hisleriniz biraz hareketlenmiş görünüyor.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Tesadüfler neticesinde birkaç iyi şey yaptınız. Faydalanacağınız fırsatları iyi hesaplarsanız lehinize olacak. Hafta sonunda maddî vaziyetiniz bozulabilir, dikkatli olunuz.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Teşebbüs edebilmek bir nevi cesaret işidir. Kendinizde bunu bulabileceksiniz. Her bakımdan iyi günlerin arifesinde bulunuyorsunuz. İşleriniz halloimak üzere. Sıhhatiniz normal.

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Çalışmalarınıza mânî olacak herşeyi bertaraf etmelisiniz. Meslekte yükselmek için elinizde imkânlar var. Hakkınızda iyi şeyler düşünen bir arkadaşınızla daha samimî olunuz.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

Düşüncelerinizi hangi saha üzerinde teksif edebileceğinizi kestiremiyorsunuz. Halbuki bu, âtıl kalmanıza sebep oluyor. Kafanızı daha salim olarak çalıştırmanız lâzım geliyor.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Bazan insanın yaptığı hesaplar yanlış çıkabilir. Fakat bunların tashihi süratle mümkün olabilir. His hayatınız normal... Sizinle bir mesele hakkında konuşmak istiyenler var.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Şanslı duruma giriyorsunuz. İş hayatında önünüze çıkacak fırsatlardan faydalanmalısınız. Mânî olmıya çalıştığınız şeyler kendiliğinden sukut edebilir. Hislerinis düzenleniyor.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Müşkülünüzü mantıkla halletmek herhalde daha iyi olacak. Son günlerde hareketsiz bir durumda kalmanız meslek hayatınız için hiç de yüz ağartıcı değil. Çalışmalısınız.

PUL VE TARİH

İLK GÜN ZARFLARI

Uçak, hâtıra ve normal pul serilerini biriktirenler son zamanlarda bu koleksiyonculuğu inkişaf ettirmiş ve ilk gün zarflarını da toplamaya başlamış bulunmaktadır. Geçenlerde açılan ikinci filatelist sergisinde teşhir edilen ilk gün zarfları bu merakın bir hayli gelişmiş olduğunu açıkça ispat etmiştir. Mektuplar zarf içinde gönderildikleri için ilk gün damgasının da zarf üzerindeki pula vurulması da-

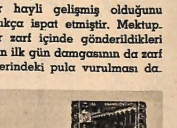

ha doğru görülmektedir. Bu takdirde zarf, puldaki mevzu ile alâkalı bir sembolle de süslendirilmekte ve böylece daha güzel, daha kıymetli olmaktadır. Ayrıca zarf ve damgalar vaka tarihini de tesbit etiklerinden kronolojik bir ehemmiyet de arzetmektedir. Son zamanlarda hâdiselerin ehemmiyetine göre zarfların 3, hattâ 4 günlük bile olmağa başladıkları görülmektedir. Buna misal olarak İran hükümdarlarının Türkiye'yi ziyareti dolayısı ile çıkan seri ile Alman Reisicumhurunun ziyareti dolayısiyle çıkan serileri gösterebiliriz.

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

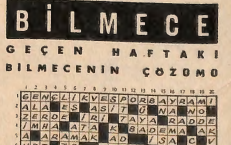

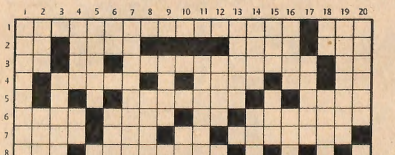

SOLDAN SAĞA : 1: Yedi oyuncusu bir uçak kazasında kurban giden meşhur bir İngiliz futbol takımı — Rutubet. 2: Eser — Yuva — Kitap getirmemiş peygamber — Türpü. 3: Bir nota — Vilâyet — Kısa zamanda büyük inkişaf göstermiş bir bankamız — Tersinin tekrarı gülmeyi taklid eder. 4: Bir Ege vilâyetimiz — Tersinin içine sulu yemek konur — Bir soyadı — Tersi İngiliz Başbakanı remzidir. 5: İstanbul'un bir ilçesi — Yırtık. 6: Rehin (Dil Kurumunun Sözlüğüne göre) — Hamur — Köpek — Esenlik. 7: Kaşla saç arası — Geri çevirme — Bir Şark sazı — Denemek, tecrübe etmek. 8: Tekrarı bir çeşit kurutulmuş hamur — Söz söylemek 9: Zaman parçası — Bir harfin okunuşu — Tersi zıt — Karnını doyur. 10: Beraber çalışma.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Başka bir milletin ekibiyle spor temasi yapacak ekip. 2: Üye — Bürük. 3: Uzmanlık. 4: Yapılmasında mahsur olmıyan — Öğütülmüş hububat — İpte. 5: Bir erkek ismi. 6: Bir uzvumuz — Kara taşıtı. 7: Trafik. 8: Şehir. 9: Antlaşma — Tersi dair. 10: Ümidet. 11: Bir kadın ismi. 12: Bir erkek ismi — İçinde bulunduğumuz mevsim. 13: Bildiğini bilmem deme — Yüz kuruş demektir. 14: Bırakma — Bir erkek ismi. 15: Kasabile — İkinci çahşı zamiri — Onunla balık tutulur. 16: Göz — Çoğul takısı. 17: Müslüman — Bir harfin okunuşu. 18: Bir soru — Yoksullara yiyecek dağıtmak üzere kurulmuş hayır evi. 19: Yün, pamuk gibi şeyleri iğ ile büküp tıpılk haline getirmek. 20: Bir erkek ismi — Beraberlik bildirir.

KARİKATÜR

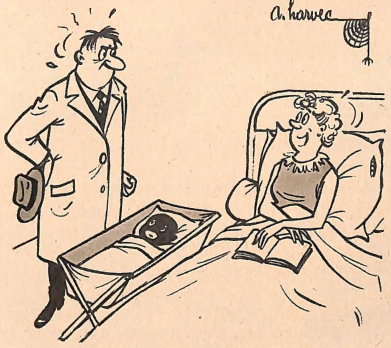

— Gözleri ne kadar sana benziyor değil mi, kocacığım ?

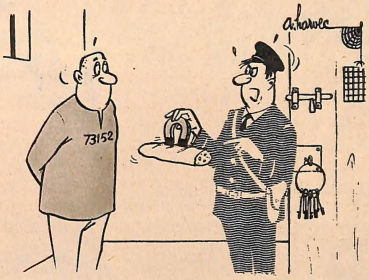

YAZISIZ

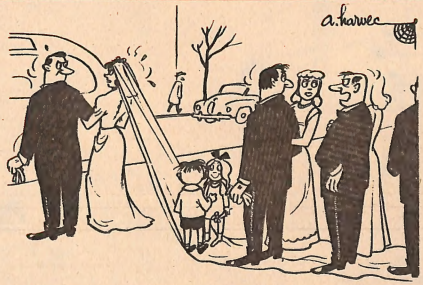

— Niye duruyoruz, acaba ?

YAZISIZ

— Yüzme bilmiyorum. Kurtarın beni.

— Kayakları geldi. Şimdi o da görünür.

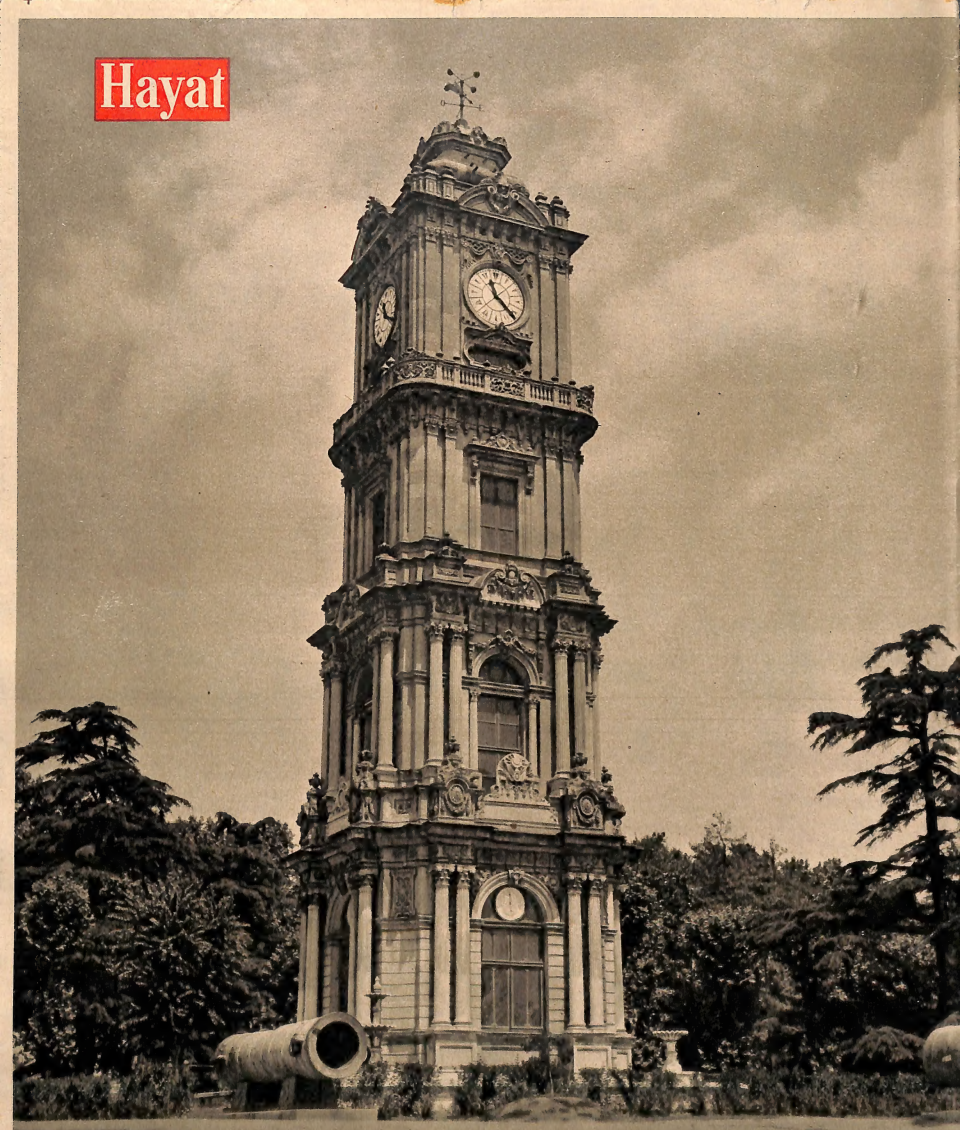

FOTOĞRAF: ARA GÜLER

DOLMABAHÇE SARAYI SAAT KULESİ, Boğaz kıyılarında eski çınarların ve çam ağaçlarının çerçevelediği şirin bir köşede bir yeşil - beyaz senfonisi içinde yükselmektedir. 1854 yılında Abülmecit tarafından eski Beşiktaş Sarayı'nın yerinde yaptırılmış olan Dolmabahçe Sarayı, on dokuzuncu yüzyılın ağır ve fazla tezyinatlı üslûbunda inşa edilmiş saray müştemilâtından olan saat kulesi de bu züleme sanatından bol bol hissesini almıştır. 5.000.000 altın liraya mal olan Dolmabahçe Sarayı gibi Saat Kulesi de Barok ve Ampir üslûpları ile yer yer eski mimarimizin karışmasından meydana gelmiş şirin eserlerimizdendir.